

LEXIKON ZUR BYZANTINISCHEN GRÄZITÄT

8. Faszikel (ταριχευτικῶς-ῶχρωμα)

ÖSTERREICHISCHE AKADEMIE DER WISSENSCHAFTEN
PHILOSOPHISCH-HISTORISCHE KLASSE
DENKSCHRIFTEN, 494. BAND

VERÖFFENTLICHUNGEN ZUR
BYZANZFORSCHUNG

HERAUSGEGEBEN VON
CLAUDIA RAPP UND CHRISTIAN GASTGEBER

BAND VI/8

II VERLAG DER
ÖSTERREICHISCHEN
AKADEMIE DER
WISSENSCHAFTEN

ÖSTERREICHISCHE AKADEMIE DER WISSENSCHAFTEN
PHILOSOPHISCH-HISTORISCHE KLASSE
DENKSCHRIFTEN, 494. BAND

VERÖFFENTLICHUNGEN ZUR BYZANZFORSCHUNG
BAND VI/8

LEXIKON ZUR BYZANTINISCHEN GRÄZITÄT

besonders des 9.–12. Jahrhunderts

8. Faszikel (ταριχευτικῶς-ῶχρομα)

Erstellt von

ERICH TRAPP

unter Mitarbeit von

SONJA SCHÖNAUER, ELISABETH SCHIFFER, CAROLINA CUPANE,
MARIA CASSIOTOU-PANAYOTOPOULOS, JOHANNES DIETHART,
DOMINIC MERTZANIS, ANDREAS RHOBY, VRATISLAV ZERVAN

sowie von

WOLFRAM HÖRANDNER, MANFRED HAMMER, EVA SERAFINOVA,
GÜNTHER HENRICH, ROBERT VOLK, GEORGIOS FATOUROS,
JOSÉ DECLERCK, WERNER VOIGT

Wien 2017

 VERLAG DER
ÖSTERREICHISCHEN
AKADEMIE DER
WISSENSCHAFTEN

Angenommen durch die Publikationskommission der philosophisch-historischen Klasse der ÖAW:
Michael Alram, Bert Fragner, Hermann Hunger, Sigrid Jalkotzy-Deger, Brigitte Mazohl,
Franz Rainer, Oliver Jens Schmitt, Peter Wiesinger und Waldemar Zacharasiewicz

Bibliografische Information der Deutschen Nationalbibliothek

Die Deutsche Nationalbibliothek verzeichnet diese Publikation in der Deutschen Nationalbibliografie,
detaillierte bibliografische Daten sind im Internet über <http://dnb.d-nb.de> abrufbar.

Diese Publikation wurde einem anonymen, internationalen
Peer-Review-Verfahren unterzogen.

Die verwendete Papiersorte ist aus chlorfrei gebleichtem Zellstoff hergestellt,
frei von säurebildenden Bestandteilen und alterungsbeständig.

Alle Rechte vorbehalten.

ISBN 978-3-7001-7996-2

Copyright © 2017 by

Österreichische Akademie der Wissenschaften, Wien

Satz: Crossdesign Werbeagentur, A-8042 Graz

Druck und Bindung: Totem, PL-88-100 Inowroclaw

<http://epub.oeaw.ac.at/7996-2>

<http://verlag.oeaw.ac.at>

ταριχευτικῶς *zum Einpökeln*: ἀλίζων τ. Mi-ChonEp 100,61.

ταριχηγέω *Pökelware transportieren*: ChulHal II 484.— Vgl. ταριχηγός LS, TLG.

ταριχίζω *einbalsamieren*: αἱ σάρκες ἀλλ -ισθεῖσαι Hippiatr II 301,13. *vernichten*: νήριθμον ἔσμον OracLeoK 104,23.— Vgl. ταριχεύω LS.

ταρίχιν, τό *Pökelfisch*: ApophthP X 110,38. ταράχιν (sic) Le Muséon 100 (1987) 172 c.3.— LS, LSSup, TLG, WöPapSup I-III, Tzitzilis 511 -χιον.

ταριχομιζτέω *mit Mumien vermischen*: Walz VII 712,4.

ταριχοπωλιζή, ἡ *Verkauf von Pökelfisch*: H.Cuvigny, Papyrus Graux II (Genf 1995) 21,8 (a.151).— ChulHal I 301; vgl. -πόλιον LS.

ταριχοπῶλος, ὁ *Händler mit Pökelfischen*: JoKatr 182.— Vgl. -πώλης LS, LSSup, TLG.

τάριχος *einbalsamiert*: σῶμα CramOx IV 46,27 (Tzetz.).— (LS, LSSup, TLG, Tgl); *tarius* Blaise I.

ταριχοφαγέω *Pökelfisch essen*: PaulNik 45, 20.— Vgl. -φαγία LS.

ταρκάνος, ὁ *protobulgarischer Titel*: InscrProtob 46,4 (τρακανου); 59,2; 60,2; 65,2. DeCer I 681,15.— Mor II 299f., InscrProtob 44-46. 218.341, PMBZ I.

ταρκάσιον, τό (< pers. tarkaš) *Köcher*: JoKanC 126.— Duc, LexMor, FalOneir, Hemmer 32, REW 8571 -(ov).

τάρον, τό (lat. tarum) *Aloeholz*: τάρου, ὃ ἐστι ξύλον ἀλόης Aët XVI 170,11; 171,9.

ταρός, ὁ *Zeit, Wetter*: ProdEid II 98 app.— AndrArch.

ταρπάζω *erfreuen*: κραδίην ThMetCarm XIII 206; κέαρ XIX 261. id.ThMetCarm X 674.— Vgl. τέρω (aor. pass. ἐτάρωην); s. τερπάζω.

ταρπίον, τό *Korb*: EustOd I 213,27.— Pulol, KukGram 124f., KukLao I 100, Tzitzilis 512 -ι(ν); vgl. τάρπη LS, TLG, Tgl, AndrArch.

ταρπίτα, ἡ ? *Decke*: -αν (fort. falso pro ταπήτιον) Schol. Hom. Od. α 130 (p.65,15 Ludwich).

τάρροθος *hilfreich*: ScholIII A 223a1. Hesych τ 202sq. EugPan 23,69.— LS, TLG, Tgl.

τάρροθος, τό ? PselFor 1,2662 = Byz 82 (2012) 61.— LexPsel.

τάρρον, τό (-ος, ὁ) *eine Augensalbe*: τοὺς ὀφθαλμούς, ... χρίοντες ἢ τῷ καλουμένῳ τάρρῳ PselTheol I 74,13.

τάρρομα, τό *Rudern*: ἡ κωπηλασία SynagLex 462 τ 38. id. EustOd I 336,23 (τάρωμα falso).— τάρρωμα/τάρωμα LS, TLG, (Stam).

ταρσιά, ἡ *Darre, Trockengestell*: Herod II 385,8. C.Roberts – E.Turner, Documents of the

Ptolemaic ... Periods (Manchester 1952) 627,167 (s.IV).— TLG; τρασία (ταρού) LS.

ταρσικάρισα, ἡ *Weberin tarsischer Stoffe*: PCollYoutie II 95,7 (s.VII).— RBLG, MargTit 255; vgl. -άριος LS, LSSup, RBLG.

ταρσικοῦφικός *zum Weben tarsischer Stoffe*: ἰστός POxy LXVI 4534,8 (a.335).— LS.

Ταρσινός *Bewohner von Tarsos*: ProdGed LXXI 24.— TLG, PB, (PLP) -ηρός; Ταρσινά LexOik.

ταρτανέω *prüfen* ? ἀκριβῶς ταρτανήσας AIV 69,21 (a.1300).

ταρταριαῖος *der Hölle, Höllen-*: πῦρ HalkRom 20 c.5.— Vgl. -ραῖος L.

ταρταρίζω *zittern*: ScholIII Θ 13b. ἐν τῇ γλώττῃ BergAlex 128,8.— LS, TLG, Tgl, RBLG, RBLG-Sup; KukGram 125f., KukLao II 47, AndrArch, LexPont; (tartarize OED); s. τουρτουρίζω.

ταρταρικός *höllisch, ganz finster*: νύξ Philes II 413,156.— KumN; tartaricus Nierm, Blaise II, HovenII.

ταρταρόεις *der Unterwelt, höllisch*: -όεν χάος Eusebius I 180,15 (Heikel GCS; = ταρταρόεν OracSib 8,241). ὄφις Eudoc. Cyrp. I 65 (p.29 Ludwich).— TLG; vgl. -ραῖος L.

τάρταρον, τό *Weinstein*: Alchim 383,1.— Duc; Stam, (Pankal) -ο; tartarum DucLat, HovenII, REW; tartar OED.

τάρταρος, ὁ „Bodensatz“, *Weinstein*: Alchimist X 44,10.12 etc.; XI 35,6; 38,5; 40,15.16 etc.— TLG, (LS, LSSup, Somav, AndrArch, Stam); tartarus LMA.

ταρταρώδης *dem Tartarus gleich, unterweltlich, höllisch*: κολαστήριον ReussMatth 3,28,8 (Th. Mops.). τόπους VSynel 954 (v.l. -ροειδέις). ἔσπεριος CodAstr IV 87,37. καταχθόνια ThStudCatM 124 (p.926). κατακλήσεις VTheodorae 267, 49. ζόφος AASS Nov IV 683A (Th. Metoch.). ταρταρώδισσα γυνή JoPedComm 209,251.— LS (Suda), TLG; LSSup, TLG -ροειδής.

ταρτάρωσις, ἡ *Werfen (Verbannung) in die Unterwelt*: PsChrysdisc 994,18. TzetzAlleg 258. EustII III 645,19. EustOd II 31,17. MiChonEp 79,7.— LS.

ταρτερόν, τό (< τεταρτηρόν) *kleine Münze, „Kreuzer“*: ProdEid III 149.159; IV 93.143 app.451.— AndrArch, Tzitzilis 513; s. τεταρτηρόν.

ταρτζηνή, ἡ ? = τὸ κινάμωμον DelLex 87,29.— Duc.

ταρχεύω *feierlich bestatten*: TzetzCarmII III 346.— Vgl. ταρχύω (und ταριχεύω) LS, RBLG.

ταρχόν, τό *Estragon, Artemisia Dracunculus*: Seth 107,11.12.— Tgl; vgl. tarragon OED.

ταρχός, ὁ *Estragon, Artemisia Dracunculus*: Ideler II 270,9.— Τάρχος Porikol.

Ταρωνίτιοι *des Taronites*: θελήματα TheophylEp 81,63.— Vgl. Ταρωνίτης PMBZ II, ODB, PLP; Ταρωνίτης PB.

τασιμάνης, ὁ (< pers.-türk. danišmand ?) muslimischer Gelehrter: Palam IV 132,23-135,12. G. Karlsson, Codex Upsaliensis graecus 28 (Uppsala 1981) 43,41-45,114; cf. p.51. Kokk-Hag I 539,30-541,97. τασιμάνιος PatrInGe 102. ταλασιμάνης JosBryDial 16.42 etc.— TLG, Mor II 300, Byz 21 (1951) 423 A.3; talismannus HovenII.

τασινάκιον, τό eine Abteilung von Kundschaftern: τοὺς τραπεζίτας ἀποστέλλειν ἦτοι τὰ -ια καὶ κατασκόπους NicPhoc VII 10; cf. p.253 adn.51.

τασινάριος, ὁ ein Kundschafter: τραπεζίτας ... οὗς οἱ Ἀρμένιοι -ίους καλοῦσι NicPhoc II 18; cf. p.253-7.

τάσιον, τό (türk. tas < arab. ḫās[a] < pers. ḫāšt) *Tasse*: ὕδωρ ἐν τασίῳ καθαρῷ DelAn I 469,4.— TLG, IndPopCarm, GianKyrp, LexPont, SkubOl 44, Stam τάσι(ov); vgl. tas(s)ia DucLat, Nierm; ḫassa REW 8594.

Τάσιος *aus Thasos*: ἀπὸ λίθων τασίων AASS Nov III 766E (cf. ex lapide taso 766A).— Θάσιος PB.

Τασκοδροῦγοι, οἱ eine montanistische Sekte: ACO II 1,484,8. FontMin III 104,63. Τασκοδροῦγοι ThStudEp 40,27.— Τασκόδ. L.

Ταταρικός *der Tataren, tatarisch*: ἔθνος UrkZyp 100,25 (ca.1300-17). Ταττ. LascOp 2,82. 104.175.— Ταττάρικος Mor II s.v. Τάταροι.

ταταρικόως *nach Tatarenart*: ἱπεύων τ. τέθνηκεν LascEp 179,26.

τατάς, ὁ (*väterlicher*) *Freund*: JoAntR 318, 22. *Väterchen*: VPhilar 889. *Erzieher*: „τατά“, ἦγουν παιδαγωγέ Ducas 311,29. Sphr 12,14; 34,3. τ. τῆς αὐλῆς ein Hofamt (Hoftitel): GAKrop I 139,11. PachF II 413,21; 645,13. ABator 49,29 (a.1317). PsKod 138,17; 161,11.16; 182, 17; 300,29. τ. τῆς βασιλικῆς αὐλῆς MM V 468 (a.1381).— TLG, (PB), Somav, ODB, Zacos I 2730bis, PLP; τατᾶ LS; τάτας Andr, Stam; τατᾶς KukLao II 172.

τατελίδα, ἡ ? eine Pflanze: τ. τὸ πολύγονον βοτάνη DelAn II 359,16.

τατζύλων, ἡ ? eine Pflanze: ἐρμοδάκτυλον ἡ τ. DelAn II 346,6 app.

τατίκιν, τό *Pantöffelchen*: ProdEid I 49 (an recte πατίκιν ?).— KukBios IV 417; πατ. Andr, Stam.

τατός *dehnbar*: ScholII B 43a.Ξ 185a. EustII I 262,11.— LS, TLG.

ταττά Ausruf des Klagens: τὸ ταττά, τατταταὶ θρηνοὶ εἰσι τραγῳδῶν TheodGramm 7.— τατᾶ LSSup.

Τατταῖος *vom Tattasee*: Dioscur III 80,3 (corr.).— Vgl. Τάπτα PB, TIB IV 230f.

Τατταρικός s. **Ταταρικός**

ταύγεον s. **τάπειον**

ταυλ- s. **ταβλ-**

ταυλέτα s. **τολέτα**

ταυραία s. **ταυρέα**

ταυραῖος, ὁ Name ? TzetzHist V 693.695.— Ταυρέας PB, TLG.

ταυραρία, ἡ *Ochsenziemer, Peitsche*: = ἰμάσθλη MunCopt 171,6.— Vgl. ταυράριος LS.

ταυράω *nach dem Stier verlangen* (von der Kuh): EustII IV 325,11.— LS, TLG, RBLGSup, (GianKyrp).

ταυρέα, ἡ (lat. taurea) *Stierhaut, (Rinds)-haut*: LeoProb XII 25. LeoTactD 7,129.345. ἐλάφου Hippiatr I 31,16; II 127,20; 131,18. ταυρία ib. 66,22. -έα *mit Rindshaut bespannte Trommel*: MaurD XII B 16,4. κρούει ὁ θεωρητῆς τὴν ταυραίαν DeCerTM 71,142.— L, Duc, Byz 12 (1937) 301-6; DucLat, Vasmer II 501; vgl. ταυρέα und ταύρεα τύμπανα LS.

ταύρειον, τό eine Pflanze: = λυχνίς στεφανωματικῆ Dioscur II 112,10 (v.l. ταύριον).— taurion AndréNoms; (LS, PB, TLG -ος).

ταυρελαστήριον, τό *Rinderstall*: WKopt 796.

ταυρέλαφος, ὁ „*Stierhirsch*“, *Büffel*: Theoph I 110,24.— LS, TLG.

ταυρελέφας, ὁ „*Stierelephant*“, *Nashorn* ? AlexA 109,21. CAG Suppl. I 1,71,30 (Aristoph.). GCedr I 564,18.— L, Saalfeld.

ταυρία s. **ταυρέα**

ταυριάζω *mit einer Rindshaut behandeln* ? Hippiatr II 216,8.

ταυριανός *im Zeichen des Stiers geboren*: JulHiob 259,16.— L, TLG, (RBLG, PB).

ταυρίζω *ziehen, strecken, spannen*: ProdEid I 37,186. JoPhys 321,12. NeophEnt 43,224. Hippiatr II 286,22. JoKanC 84. -ομαι *sich ausstrecken*: ScholTheocr 43,21. Hippiatr II 272,14. *trommeln*: τὸ τρίπλοκον DeCerTM 71,135.— LS, RBLGSup, Duc, AndrArch, Shipp, Voigt 961; vgl. τραβῶ Andr, LKN.

ταυρινός *des Stiers*: χρώς Suda τ 38 (= ταλαυρινός AP VII 208,3).— (TLG, PMBZ I); vgl. ταυρίνη LS.

ταυρίον, τό *Stier*: TypGregPak 125,1763. JoPhys 234,11. SchreinFin 24,2.— TLG; Andr, Karan, Pankal -ί; s. ταύρειον.

ταύριος *des Stiers, Stier-*: αἶμα Apoll. Soph. 156,18 (Bekker). χολή Alchim 314,20; 362,25. id. JoPhys 197,6; 290,6.— (LS: Suda).

ταύρισμα, τό *Zug, Spannung*: ἀπὸ ... τὸ πολὺ τ. ἔσχισαν τὸν μέσα HistImp II 1845.

ταυρισμός, ὁ *Fortzerren, Schleifen*: MillRec I 400 app.; cf. II 590D.

Ταυρογλυφής von Taurern (= Russen) geschnitzt: μελανδόχον πυξίδιον TzetzEp 119,5. TzetzHist XI inscr. hist. 393.875.

ταυροδάμαλος wie eines Stiers und einer Kuh: -ον ξεῦγος CosVestZa 254 c.2.

ταυροδέριμος aus Stierhaut: ἀσπίς TzetzII Π 79.

ταυροθρόος wie ein Stier brüllend: χεμιάροος TzetzCarmII III 270; ἄνθρωπος p.222, 16sq.

ταυροθυσία, ἡ Stieropfer: HalkRom 49 c.18. — Vgl. -θύσια LS, LSSup.

ταυροθυτέω Stieropfer darbringen: ProdRhod 7,486. — LS.

ταυροθύτος wobei ein Stier geopfert wird: λοιβαί OracSib VIII 492. — LS.

ταυροζερας, τό eine Pflanze: = τριβόλος Dioscur II 181,16. — Vgl. -όζερος LS, LSSup.

ταυροζέφαλος mit einem Stierkopf: CodAstr V 1,163,4. TzetzAr II 449,14. — LS, TLG.

ταυροζρανον, τό Stierkopf: NChonHist 352,90. — TLG; LS, Tgl -ος.

ταυροζτόνος Stiere tötend: ParaphLyc 47. — LS, TLG.

ταυρολέτωρ, ὁ Stiertöter: λέων ManasL 252.

ταυρολέων, ὁ „Stierlöwe“, Löwe mit Stierkopf: DelStyl 154,5; 176,24. NeophSyng III 431,84. — Vgl. Ταυρολέος Car.

Ταυρομενείτης, ὁ aus Taormina: TzetzHist I 680; V 939. — TLG, Tgl, PB, Car -v(ε)ίτης.

ταυρομέτωπος stiergesichtig: TzetzBa 844, 34. — LS.

ταυρόνουσ mit einem Stierverstand: TzetzBa 844,34.

ταυροπόλευτος von Stieren bestellt: ἀρούρας -εὔτους ManasL 348. — Vgl. ταυροπόλος LS, LSSup.

Ταυροσκυθικός „tauroskythisch“, russisch: Kinnam 94,12; 115,16 etc. — TLG; vgl. Ταυροσχύθαι PB.

ταυροσφαγία, ἡ Stierschlachtung: TzetzLol 83,29. — Vgl. -σφαγέω/-σφάγος LS, TLG.

ταυροτρόφος, ὁ Stierzüchter: SB XXIV 16011,2 (a.11/12). — LSSup.

Ταυρουράς, ὁ „Stierschwanz“, ein Stern: Theoph I 378,15.

ταυροφόντης Stiere tötend: λέων NChonHi 301,5. — Vgl. ταυροφόνος LS, TLG.

ταυροφνής in Stiergestalt: NonnDion 3,266; 5,72 etc. — LS, TLG.

ταυρόω wie ein Stier sein? EustII III 315,3. — (LS, LSSup).

ταυρόδης wie ein Stier: -έστερον (adv.) TzetzOd I 58 = Schol. Hom. Od. p.20,13 (Ludwich). τὰς -δας (?) SB XX 14625,13 (s.V/VI). — LS, TLG.

ταυρός, ἡ Kuh: τὰς -ώδας SB XX 14625,13 (s.V/VI). — Vgl. ταυρός LSSup.

ταυταδί dies hier: TzetzMetrPind 15,24. Themist. (Sophonias), CAG V 6,11,10. — S. οὔτοσδι (ταυτασδι).

ταυταληθής der die Wahrheit selbst ist, ganz wahr: PsGregAgr 3,17; 85,36. id. AnonTheog 276,699. -ήθης KommJo 120,25; 160,2; 172,9. — L; s. ταυτοαλήθεια.

ταύτασος, ὁ ein Vogel: Hesych τ 263. — RBLG.

ταυτεπάθεια, ἡ dieselbe Gemütsbewegung: AthanEp 82,41.

ταυτεπαθής mit denselben Leidenschaften: SupPhilok 36.

ταυτεπιστήμη, ἡ dasselbe Wissen: ThStud-CatM 65 (p.182 MCL).

ταυτεργάτης, ἡ (an melius -της?) die dasselbe bewirkt: MillRec II 225A, v.377 (Mang. Prod.).

ταυτισμός, ὁ Gleichsetzung, Gleichheit: Greg-AntRede 392,6. NChonHi 309,42. KalothSyng 125,436 etc. — L, TLG, Stam.

ταυτιστής, ὁ Gleichsetzer: KalothSyng 203,1272.1277; 235,13; 238,79.

ταυτόαιμος von demselben Blut, blutsverwandt: ManasL 6032. ManasHod IV 48 = ManasHodG p.57. NChonHi 48,11; 371,18. — Stam.

ταυτοαλήθεια, ἡ die Wahrheit selbst: MiChon I 31,16. PRK II 135,34 (a.1341). — S. ταυταληθής.

ταυτοβούλητος denselben Willen habend, willensgleich: ἀγία τριάς MethSlovo 2. — L.

ταυτόβουλος mit demselben Willen: Michel-Humb 382,14. τὸ -ον Identität des Willens: Nik-MethPro 20.

ταυτογένεθλος von derselben Abstammung: ζῶα MichItal 194,19.

ταυτογενής von demselben Geschlecht: ManasL 5860.6494. ManasArist I β 45. ManasDesc 18. NChonHi 296,89. — L; KumN -γενῶς.

ταυτόγλωσσος von derselben Zunge (Sprache): MangProdJJ 108,29. — KumN.

ταυτογνωμονέω gleichgesinnt sein: ManasL 2254. DossLyon 251,8. — Stam.

ταυτόγνωμος von gleichem Sinn, gleichgesinnt: ἀγία τριάς MethSlovo 2. τὸ ... -μον NeophytProdr 260,1157. — L.

ταυτογνωμοσύνη, ἡ gleiche Gesinnung: KonstMel 204,11. ThMet 444.

ταυτογνώμων übereinstimmend: MiChon I 348,30. ὁμοπιστία DossLyon 189,20.

ταυτόγραπτος ebenso bestickt: (ἐγγχειριον) ProdPoesies 38.

ταυτογραφέομαι auf dieselbe Art geschrieben werden: EustII I 74,6; 193,18; IV 507,10. — LS.

ταυτογραφία, ἢ *gleiches Schreiben*: Eust-DamCR Prooem. 244.

ταυτοδιαίτεομαι *dieselbe Lebensweise führen*: -τούμενοι ThStudCatM 108 (p.137 MCL).

ταυτοδιάστατος *mit gleichem Abstand*: κύκλοι Jo. Pedias., Geom. 13,10 (Friedlein).

ταυτοδοξέω *dieselbe Ansicht haben*: περὶ τὰ φαινόμενα Themist. (Sophon.), CAG V 6,34,31.

ταυτόδοξος *von derselben Ansicht, gleichgesinnt*: ὁμόπιστοι καὶ -οι MetrArchG 173. *gleichwürdig*: MillRec II 221D, v.218 (Mang. Prod.).— L, Stam.

ταυτοδρομέω *gleichlaufen mit*: τινί PoemAstr I 235 (v.l. -δρομέω). *dasselbe laufen, denselben Weg laufen*: PadiadAnek 56,6.

ταυτοδρομία, ἢ *gleicher Lauf*: NChonOr 152,12.

ταυτοδρομός *gleichlaufend*: κινήσεις PoemAstr I 103.

ταυτοδυναμέω *gleichbedeutend sein*: EustOd I 375,31. PachB II 7,28. GennSchol VII 292,6. JoEugSynod 100,1. GazGramm 114,13.— LS (Schol. Eur.).

ταυτοδύναμος *gleichbedeutend*: EustII I 96, 19; 208,25 etc.— L, TLG, Tgl.

ταυτοδυνάμως *mit derselben Macht wie*: τούτω NChonHi 460,95.

ταυτοενεργής *mit derselben Wirkung*: ElogMich XIV 14. Thekaras η'.— Vgl. -εργέω L.

ταυτοέπεια, ἢ *Gleichheit der Rede*: CyrAlTrin 658,8.— LS, L.

ταυτοεπέω *das Gleiche reden*: NicephRef 309,10. PitraSpic IV 366,4 (Niceph.).— LS (Phot., Suda), L.

ταυτόζηλος *mit demselben Eifer (wie)*: ManasL 3236. NChonHi 344,67. τινί NChonOr 124,1.

ταυτοήθης *von demselben Charakter, gleichartig*: φρόνημα MiChon I 102,5.

ταυτοθέλεια, ἢ *gleicher Wille*: PselDoct 9,14. Miller: cod. Flor. IX 24,34v (Nic. Chon., Thes.).

ταυτοθελής *mit demselben Willen, willensgleich*: AbuQurra 140,212. Theophyl II 84D. NikMethPro 20. RegelFont 218,20 (Greg. Ant.). KamArs 22. Thekaras η.— L, TLG.

ταυτοθέλιτος *mit demselben Willen*: συνευδόκησις AnSinHex I 500.

ταυτοθελῶς *mit demselben Willen*: ThStudCatM 17 (p.117).

ταυτοθόωκος *zugleich thronend*: πνεῦμα PetrStich 18,78.

ταυτόθυμος *mit demselben Gemüt*: ManasL 2213.

ταυτοθυτέω *auf dieselbe Weise das Meßopfer feiern (wie)*: τοῖς βδελυκτοῖς Ἀρμενίους -οῦντες EirenCart 195.

ταυτοκάκως *gleich schlecht*: EustOp 116,61.

ταυτοκατάκριτος *gleichmaßen verurteilt*: Balsam I 57AC (= Hieroth 206,1274; 207,1283). 69C.

ταυτοκατάληκτος *mit gleicher Endung, gleich endend*: Spengel III 185,23.

ταυτόκεντρος *mit demselben Zentrum*: PachQuad 374,32.

ταυτοκινησία, ἢ *gleichförmige Bewegung*: MaxThal LXV 546 = Byz 81 (2011) 97,42.

ταυτόκλητος *mit gleichem Namen*: Prod Poesies 47,3.

ταυτολεκτέω *dasselbe sagen mit (wie)*: τοῖς πατράσι DossLyon 241,34.— Vgl. ταυτόλεκτος L, TLG.

ταυτολεξία, ἢ (= ταυτολογία) *Wiederholen von Worten, Tautologie*: Spengel III 135,2. Walz VII 2,1139,12 (Greg. Cor.). GregCor 323,268. NeophSyng IV 396,13.— L, TLG.

ταυτολογιζός *tautologisch*: EustOd I 130,16; II 79,24.— TLG, Stam; tautologic OED.

ταυτολογιζῶς *mit demselben Worten, tautologisch*: EustDamCR 203,2. EustII I 188,22; 551,4; 664,23 etc.— LS (Eust.), TLG.

ταυτολόγος *dasselbe sagend*: NeophSyng IV 528,34.— LS, Stam; tautologous OED.

ταυτομεγέθης *gleich groß*: PselPaneg 2,594.— KumN.

ταυτόμετρος *mit demselben Maß, gleich viel*: μαθηταί GermPG 296C. μέτρα ManasL 3833.— Vgl. tautometric OED.

ταυτομήκης *gleich lang*: ProclRP II 37,26; 38,1; 39,4,20. ProclParm 1155,5.— LS.

ταυτομόλογος *völlig übereinstimmend*: σύμψονοια EpiphCat 1332B.

ταυτόμορφος *von derselben Gestalt, gleichgestaltig*: γέρας JoDamPoes 153,11. NikMesQuel 34,8.— KumN.

ταυτόομαι *gleich werden*: DamascParm III 73,10 (pass.). JoGeoPap 160,661.163,661 (= JoGeoPant 661 cod.).— LS, TLG.

ταυτοουσιότης, ἢ *Wesensgleichheit*: MethEuth 671.— Vgl. -ούσιος L.

ταυτοπαθέω *dasselbe (er)leiden (wie)*: ThStudCatM 44 (p.320). Bas B 3600,23; 3601,27. RegelFont 136,4 (Mich. Rhet.). τινί NChryLog 48 c.1 = NChryAn 395,5. id. HexEpit 229,9. id. JoApokBees 110,21.— L, TLG, Tgl.

ταυτοπαθής *dasselbe (er)leidend*: ProdRhod 1,165; 7,179. MillRec II 658A (Mang. Prod.). EustOp 118,75. *gleiches Leid bringend*: νόσος NEug 2,66. συμφορά MarkAnek A 720. παθήματα ManasL 2909. *intransitiv*: διῆγον -θές καὶ ἄλλοπαθές ScholLuc 3,6. ἀμπίσχων, ἄλλοπαθές-ἀμπίσχομαι δὲ -θές TzetzAr III 1011,20.— L, TLG, Tgl, Stam.

- ταυτόπαθος, τό** *dasselbe Leiden*: AstAmas 171,25.— Vgl. -πάθεια LS, L.
- ταυτοπάτωρ** *vom selben Vater*: ManasL 6291.
- ταυτοπιστία, ἡ** *derselbe Glaube*: RacPoim II 469.
- ταυτοπίστος** *von demselben Glauben*: NChonHi 238,8.
- ταυτοπολυλογέω** *dasselbe oftmals sagen*: TzetzHist X 844.
- ταυτοπραξία, ἡ** *Identität der Handlung*: Miller: cod. Par. 1277,191r (Nilus Doxapatres, De oeconomia Dei; cf. Byz 80 [2010] 274).— L.
- ταυτοπρόθυμος** *gleich bereitwillig*: ThStudEp 556,13.
- ταυτοπροσωπικός** *von derselben Person*: GazGramm 143,25.
- ταυτοπροσωπικῶς** *in derselben Person*: GazGramm 149,32.— Vgl. -προσώπος KumN.
- ταυτόσεπτος** *gleichmaßen verehrt*: σέβας JoDamPoes 153,9.
- ταυτοσήμαντος** *gleichbedeutend*: Zigab I 221D.457C. LascTheol 127,105. MelGal 418,55. KonstMelPG 1224C.— LS, TLG, Tgl (auch VII 2662).
- ταυτόσημος** *gleichbedeutend*: Herod I 358,7. EtymMag 631,27. EustDamCR 95,13. HolobOr I 27,12.— LS (Eust.), TLG, Stam.
- ταυτοσήμως** *gleichbedeutend*: EustII II 15, 8,9; III 425,9.
- ταυτοσθενής** *gleich stark*: EustDamCR 101, 1; 143,5.— L.
- ταυτόσπορος** *von demselben Samen*: ManasL 6229.6423. NChonHi 369,59.
- ταυτόσταθμος, ὁ** *gleich schwer*: κηροί PachB II 69,17.
- ταυτοστεγής** *unter demselben Dach*: ManasL 434.
- ταυτοστεγος** *unter demselben Dach*: ManasL 6444.
- ταυτοσυνδρομή, ἡ** ? *Zusammenlaufen*: Ammonius, De adfinium vocab. differentia 32 (9,11 Nickau).
- ταυτοσυνεσία, ἡ** *dieselbe Einsicht*: ThStudCatM 65 (p.182 MCL).
- ταυτοτελής** *mit demselben Ziel*: AbuQurra 140,212 v.l.— L.
- ταυτότροπος** *von derselben Art, gleichartig*: ManasL 3236. παίγνια MelGal 452,36.
- ταυτοτρόπως** *gleichartig, auf dieselbe Weise, ebenso (wie)*: AASS Oct VIII 136D (Pass. Andrae in Crisi). HergenMon 87 etc (Nic. Byz.). τινί NByzAr 632C. GAKrop II 46,30.— L, TLG.
- ταυτοτυπία, ἡ** *identische Kopie*: StilbMand 8,20.
- ταυτότυπος** *von derselben Art*: ManasL 3236 v.l. pro -τροπος.— KumN.
- ταυτοφρονέω** *gleichgesinnt sein (wie)*: Πέοσας Kinnam 247,17.
- ταυτόφρονος** *ebenso gesinnt*: MiAnch 50,13.
- ταυτόφρων** *gleichgesinnt*: ThStudEp 273,6; 321,7. DossLyon 373,24.
- ταυτοφυής** *von derselben Natur*: AnSinHex XI 494. PhotAm 252,3. OpScript 1125C. JoMaurHier 90. Glykas 134,6. GlykKeph II 317,19 etc. MillRec II 221D, v.212 (Mang. Prod.).— L, TLG.
- ταυτοφυΐα, ἡ** *dieselbe Natur*: OpScript 1237D.
- ταυτοφωνέω** *dasselbe sagen*: AHG V 445,178. NeophSyng II 254,91.— KumN.
- ταυτοφωνία, ἡ** *Gleichklang*: EustII I 193,16.21; II 373,11. EustOd II 84,22.— LS (Eust.).
- ταυτόφωνος** *gleich klingend*: EustII I 192,33 etc.— LS (Eust.), Stam, RBLG.
- ταυτοφώνως** *mit gleicher Stimme, gleichlautend*: VParasc 289. NeophSyng V 126,324.— KumN.
- ταυτόφωτος** *von demselben Licht*: ὕδωρ AnSinHex II 230.
- ταυτόχρους** *von derselben Farbe*: RegelFont 215,16 (Greg. Ant.).— KumN.
- ταυτόχωρος** *am selben Ort, dabei anwesend*: LascEp 165,3.
- ταυτοψία, ἡ** *das Sehen selbst, Autopsie*: AlexandergedA 282.— Vgl. αὐτοψία LS.
- ταυτοψυχία, ἡ** *Seelengleichheit*: EustManas 307,143.
- ταυτωνυμέομαι** *mit demselben Namen bezeichnet werden*: BlemLog 852A.
- ταυτωνυμία, ἡ** *Namensgleichheit*: Elias, CAG XVIII 208,14.— L, KumN.
- ταυτωνυμίζομαι** *mit demselben Namen bezeichnet werden*: Balsam II 1040D.
- ταυτώς** *in gleicher Weise, gleichbleibend*: CorpDionys I 162,5; II 15,6 etc. PassJul II c.40.— TLG.
- ταφείον, τό** *Begräbnisstätte, Friedhof*: JoChrysPG 64,957,35. VNicMil 157,8. TypKechar 115,1691 etc. MonMam 291,8. EclBas 40,6.— LS, KukBios IV 185; Stam -ειό.
- ταφία, ἡ** ? *Grabstein*: EtymGud 524,4.— ταφία LSSup.
- ταφιάζω** *bestatten*: TrypCant X ια' 3 (pass.).— Stam.
- ταφιαῖος** *des Grabes*: PsChrysPasch 4 = PsChrysHom 94,7.
- ταφιασμός, ὁ** *Begräbnis*: Ἐκέλευε Ἴπποκράτης ἵνα ἐν τῷ ταφιασμῷ αὐτοῦ τεθῆ ἐν τῷ ἑαυτοῦ τάφῳ ... P. Lambecius, Bibl. Caesarea Vindob. VI 240B (cf. Tgl).
- ταφιατικόν, τό** *Begräbnis*: AProdB 80,13 (a.1349); 151,4 (post 1338); 202,2 (post 1345).

ταφίζω *begraben*: -ζοντες έαντους εις ύπνον BergAlex 145,2 = AlexK 205,7.

ταφικόν, τό *Schenkung für das Begräbnis*: Solov XXXIV 73 (a.1366); cf. p.497. ALavra 147,3 (a.1375). AMet 13,25 (a.1401/2). Diptycha 2 (1980/81) 107,36.37. (adj.) -όν άμπέλιον ib. 32 (a.1399).— LS, RBLGSup, KumN.

ταφικιά, τά *Begräbniskosten*: Antecessor 1568 (s.XIV).

ταφιότης, ό *Bestatter*: SynaxEverg II 94.650.

ταφοειδής *grabähnlich*: οΐκημα VStephJun 113,22. λάκκος SynaxCpl 292,32. κελλίον NSTeth-Vi 11,10.— LS; s. ταφώδης.

ταφομεθυστής, ό *der sich am Grab betrinkt*: Leont XI 490.

Ταφοσιριακός *von Taphosiris* (in Ägypten): ταυνία AlexA 30,12.— TLG; vgl. Ταφόσιρις PB.

τάφρευσις, ή *Anlegen von Gräben*: Kurtz-Uned 114,98.— LS, Stam.

ταφρία, ή *Graben*: PselChronR VI 113,6.10.— Vgl. -εΐα LS.

ταφροειδής *grabenartig, in Form eines Grabens*: όρνυμα JoPhilVoc 224 o 12. id. ScholIID p.51 (ad H 449). περιτείχιος MartHex 3,10. όρύγματα TzetzCarmII p.170,9.— LS, TLG; s. ταφρώδης.

τάφρον, τό *Graben*: -ρα ProdAnecd 529,30.— τάφρος LS, TLG, AndrArch, Stam.

ταφρορύκτης, ό *der einen Graben gräbt, Grabenmacher*: TheodosDiac 248.

ταφρώ *mit einem Graben schützen*: JoGen 33,17. Mazaris 82,8; 84,3.

ταφρώδης *grabenartig, in Form eines Grabens*: Hesych α 4704. EustII IV 758,12. NChon-Hi 183,80. Ephr 4521.— LS; s. ταφροειδής.

ταφρώρυχος, ό *der einen Graben gräbt, Grabenmacher*: PMasp II 67139,15v,30 (a.543/4).

ταφώδης *grabähnlich*: όχύρωμα MethEuth 563.

τάχατε *sogleich, jetzt*: ProdEid IV 280.— TLG, KrMel A 329, Andr -ε(ς).

ταχείος *schnell*: ότοηροΐ, -οι MillLex 275, 526.— Vgl. ταχειόν/τάχειον (=τάχιον) TLG, BauAl, RBLG.

ταχέστερον (adv.) *früher, eher früh*: DeAdm- Imp 53,397.— S. ταχίστερον.

ταχίλυσις, ή *schnelles Kommen*: EtymGud 500,21.

ταχινός *morgendlich*: την ταχυνήν (sic) ξηροφαγίαν LucChrys II 50 α.— (LS, L), TLG, Somav (-v-), Dem, Stam.

ταχινότης, ή *Schnelligkeit*: LascOp 132,289 (ταχυν.).

ταχινώς *schnell*: AP IX 371,3. Rom 67 ς 6. VThSyk 28,5; 104,14. NDavGreg 741. -ώτερον Rom 71 ι 6. id. NeophSyng V 371,408; -ώτερον

IV 494,14. -ωτέρος LascOp 82,328 (-οτέρως codd.). -ωτάτως AHG IV 195,235.— TLG, Tgl.

ταχιόνως *schneller*: Simplic., CAG VIII 116, 15.— TLG.

ταχίστερον (adv.) *schneller*: VDan 64,6.— S. ταχέστερον.

ταχίστως *schnellstens*: LascEp 152,11 etc. MatzukFall 121,348. AlexandergedA 438 etc.— TLG; LS -τος s.v. ταχύ.

ταχιτών ? όφιτελέες ταχιτώνες Hesych υ 946.

ταχουργός *eilend*: πορθεύτρια ManasL 4884.

ταχύ, τό *Morgen*: NBertSerm I 28; XI 55.— Duc, KrMyth, Digen, KrMel A 594, Somav, Stam, Andr.

ταχνάγγελος, ό *schneller Bote*: "Ισις Heitsch I 55,10.

ταχνανάφορος *schnell aufgehend*: CodAstr XI 1,270,10 (Palchus).— TLG; s. βραδυνάφορος.

ταχναύξητος *schnell wachsend*: JoGeoProg 2,7 (sup.).

ταχνβάδιστος *schnell gehend*: ScriptPhys II 419,2 (Adamant.).— Vgl. -άμων LS.

ταχναμία, ή *frühe Heirat*: GSync95,22.25.— Vgl. ταχύγαμος LS, TLG.

ταχνλωτία, ή *schnelles Reden*: PapVar 223, 27 (Leo).— Stam -σοΐα; vgl. ταχύλωσσος LS.

ταχνγραφέω *schnell schreiben, Schnellschreiber sein*: GregNazEp 157,2,3. LydMagS III 27,5 cod. NBasMon 1,186. RegelFont 295,6 (Serg. Col.).— LS (Tzetz., Eust.), TLG, Stam; vgl. -γραφία ODB.

ταχδαής (A) (< δαΐω) *schnell brennend*: ύλη LDiac 26,3.— LS.

ταχδαής (B) (< δαΐναι) *schnell lernend*: τό -ές αΐτης προς μαθήσεις EustManas 312,308.

ταχδρομέω *Kurier sein*: Simoc IV 10,9.— LS, L, TLG, Tgl, Stam.

ταχδρομία, ή *schneller Lauf*: BlemPhys 1244C. LascDel 9,14. *Kurierdienst*: VThSyk 169,25. GCedr II 229,18.— LS, TLG.

ταχδρομών *schnell fahrend*: -ωνας γαλαΐας MarkVat 19,2.— Vgl. ταχδρομός (-ύδρομος) LS, L, TLG, Tgl, Stam; δρόμων DGE.

ταχεργώς *schnell handelnd*: Suda κ 1172.— LS, TLG, Tgl, Stam -ής/-ός.

ταχύζωμος, ό *schnelle Brühe*: EustII IV 352,2.

ταχύζκοος *schnell erhörend*: MirDem 85,12. ThStudCatM I (p.3 MCL). HagNik I 170,8.

ταχυθανάτεω *schnell sterben*: MiChon II 404,13 (Greg. Ant.). NikMesEp 32,27.

ταχυθάνατος *schnell sterbend*: Hesych ο 2101. ω 134. OlympPhaed 239,16. *schnell tötend*: την διά του ΰφους τομήν -τον οΰσαν SynaxCpl

601,43 = 607,34.— LS, TLG, Tgl, RBLG, Phil-Woch 57 (1937) 535, Stam.

ταχύθοος *schnell eilend*: χάρις OR 236.

ταχκατάληπτος *schnell erreichbar*: Albumas 115,5 (at cf. vers. lat. in app.: „leviter destructibile“, quod significat potius ταχκατάλυτον).

ταχκατάλυτος *schnell untergehend*: CodAstr XI 1,185,6 (Albumasar).

ταχκινήσια, ή *schnelle Bewegung*: τὰς -ίας CodAstr XI 1,181,18 (Albumasar).

ταχκίνησις, ή *schnelle Bewegung*: SynesFeb 28.— Vgl. -κίνητος LS, Stam.

ταχύλαλος *schnell redend*: IsSyrP 804,29. VSpyrTrim 58,6-10 app. EustDamCR 6,6. JoPedComm 204,42; 205,89.

ταχλογία, ή *schnelles Sprechen*: PhotEp 1, 688. AnonMed 114,15.— KumN.

ταχλόγος *schnell sprechend*: Hesych α 7905. JoDamPG 96,464 T, α'. AntonMel 993A.— ταχύλ. LSSup.

ταχμαθής *schnell lernend*: Ptolem., Apotelesm. III 14,34 (271,1408 Hübner).— LS (Polux 4,11 v.l.), Stam.

ταχμάραντος *schnell schwindend*: Arsen-Test 948B.

ταχύμορος *vom Schicksal früh ereilt, nur kurz lebend*: PBingen 8 B 21 (s. II). ScholAesch II 2,8,30. APApp III 196,2. υίός ThStudEp 29,43.— LS, TLG.

ταχύνους *schnell von Verstand, intelligent*: ἀνήρ AnonPhysiog 232,2. Melit 1367.— Stam.

ταχύοδος *schnell auf dem Weg, sich schnell bewegend*: ταχύποροι, -δοι Hesych τ 289.

ταχύορφανος *schnell verwaist*: ProdGed LXV 35.

ταχπαθής *schnell wirkend*: χυμός Walz VI 404,16.— LS.

ταχπατέω s. ταξιπατέω

ταχπεπτέω *rasch verdauen, eine schnelle Verdauung haben*: Ideler II 197,13.

ταχπεπτος *schnell verdaulich*: τροφή λεπτή -ος SynesFeb 228. κρέα DelAn II 477,25; 478,7.

ταχπερίπατος *schnell umhergehend*: Script-Phys I 419,8 (Adamant.).

ταχπέτεια, ή *schnelles Fliegen*: τοῦ ὄρνέου EustII III 556,23.

ταχπετής *schnell fliegend (eilend)*: IsSyrP 391,30. MSyncArch 1536A. τὸ τοῦ θανάτου -ές Malak I 78,23. -έτης SynagLex 521 ω 17. id. ManasHod III 86 = ManasHodG p.54.— LS (Suda), L, TLG, Tgl; KumN -πέτις.

ταχπετώς *schnell eilend*: MangProdPoet 8, 294 (p.104).— KumN.

ταχπήκοος *rasch gehorsam, schnell gehorchend*: EpirhMon 197A. VJoach 27.— L.

ταχπλόμιος *schnell segelnd (fahrend)*: σιάφη NicephH 50,3.— Vgl. ταχύπλοος LS, LSSup.

ταχποδέω *schnell gehen, sich beeilen*: AASS Nov II 1,424A (V. Ioannicii). NeophSyng V 275,44.

ταχποιοός *schnell wirkend*: ScholIII P 430.

ταχποπτος *schnell mißtrauisch*: Jo. Stob., Anthol. II 230,9 v.l. pro καχ. (Hense).

ταχπορέω *schnell marschieren*: JoScyl 493,94. NikMesJo 40,5. GazEp 25,34.— KumN, Stam.

ταχπορία, ή *schneller Marsch*: JoScyl 444,37. NicBry 93,15.— KumN, Stam.

ταχπραξία, ή *schnelles Handeln*: MarkKod 188 nr.370,III 1 (pl.).

ταχπτερος *mit schnellen Schwingen, schnell fliegend (eilend)*: LexGreg 226,7. φρήν MarkKod 28 nr.57,71. ἀετός JoApokEp 23,7 = Noct-Petrop 271,7. LazGal 169. κίρκος Lulud 240,4; στόλος 238,36.— LS, TLG, Stam; KumN -πτέρως.

ταχπτέρυγος *mit schnellen Flügeln, schnell fliegend*: ἀετός EustQuad I 818. id. EustMin 190,84.— KumN.

ταχπτέρυξ *schnell fliegend*: Ephr 4110.

ταχρρηπής *schnell geneigt (bereit)*: πρὸς ἐπιμξίαν Syntip 69,7.

ταχρροος *mit schneller Strömung, schnell fließend*: ποταμός ScholIID p.36 (H 133, Paraphrasis „Pselli“). id. p.55 (H 133, Paraphr. Bodleiana). ποταμοί Ephr 5466. ποταμός -ρροος PsZon 1120.— LS, TLG.

ταχρροπος *schnell geneigt, schnell dahingleitend, plötzlich*: τὸ τῆς νεότητος ὄξυ καὶ -ον Agath 191,4. ὄξυτης τοῦ χρόνου ThStudCatM 74 (p.210 MCL). τὸ -ον τοῦ θανάτου AntonStud 51,32; 59,60. τὸ πρὸς ἀρετήν -ον DiscXiph II 247 (G. Torn.).

ταχσκελής *mit flinken Beinen, schnellfüßig*: ἔλαφοι ProdGed LVI B41.

ταχστιβέω *schnell hingehen*: πρὸς τὴν ἀνάπαισιν Philag I 26,8.

ταχστρεφής *gewandt*: γλώσσα Prodrom 1265A.

ταχστροφος *sich schnell wandelnd*: κλόνος TheodosDiac 240. θρόνοι GennSchol IV 381, 21.— TLG; vgl. -στροφία KumN.

ταχσυγχώρητος *schnell verzeihbar*: ἁμαρτήματα PenitBiz 156.182.

ταχτάτως *ganz schnell*: celeriter CorpGloss. KamAst 1868. Melit 1079. AlexandergedA 2502 etc.— TLG; LS -ύτατος s.v. ταχύς.

ταχυτέρως *schneller*: MakSym I 11,12; 243,13.— L, TLG; Stam, Somav -ου; LS, RBLG, Dieterich 180, AndrArch -ύτερος s.v. ταχύς.

ταχυτοξότης, ὁ *schneller Bogenschütze*: Eust-Od I 292,42.

ταχυφαγία, ἡ *schnelles Essen*: ThStudCatM 24 (p.169). Philes II 233 adn.1: Scholia in Jo. Clim., cod. Coisl. 87,154r.— Stam.

ταχύφθατος *schnell vergänglich*: φύσις Mark-Kod 125 nr.103,48; id. 148 nr.223,40.

ταχύφόρος *sich schnell bewegend* ? WengAss 404,14.

ταχύφραστος *schnell gesprochen*: MirDem 112,90.

ταχύχειο *mit schnellen Händen, behende*: Pol-lux IV 97. „militiae deditus“ LiudprOp 212, 921.— LS; vgl. -χειρία LS, Stam.

ταψία, ἡ eine Pflanze: τ. ἡ θαψία DelLex 89,1.— θαψία LS, TLG.

ταών, ὁ *Gewand (Stoff) mit Pfauenmotiven*: κογχευτοί DeCerV I 119,9. κογχευτός MichAtt-Diat 97,1306.— (LS, TLG, Stam).

ταωνικός *pfauengleich*: MillRec II 589D (Mang. Prod.).— LS.

ταώνιον, τό *Gewand mit Pfauenmotiven*: De-Cer I 581,6.— Vgl. ταών(ε)ιος LS, Stam; ταώνιον KrMyth: (Ταώνιον [Toponym:] JoScylCo 165,18).

ταωνόπτειρον, τό *Pfauenfeder*: τὸ ἀπὸ -έρων ὀπίδιον DeCer I 553,2. TzetzAr II 565,5.

τέαφη, ἡ *Schwefel*: ApocAnast 9,9. Halk-Rech 41. SynaxCpl 10,9; 377,56 v.l. VBasS V 79,7; 84,11; 98,18. AnonTraum 370,352. VAndR 1581.1592 et 2861 v.l.— LSSup, TLG, Tgl, Duc; s. θεάφη, τιάφη.

τεαφίζω *schwefelig sein*: JoDam VI 2,153,134 v.l. pro θεαφ.— θεαφ. L.

τεάφιον, τό *Schwefel*: MenolBasil 28A. Eust-Somn 430 c.4. SymMag 131,413. -iv Aelian II 536,29; 537,2 (Orneos.). id. JoPhys 202,1 v.l.; 213,16; 251,23. id. BlemMed 64 ζ'. 69 ρλβ'. SchreinFin 3,134.— L, TLG, Tgl, Duc, KukLao II 43; s. τιάφιον.

τέαφον, τό *Schwefel*: τὸ -ον, ὃ ἔπινες Eust-Somn 431,6.— TLG, Tgl (oder -ος ?).

τέαφος, ἡ *Schwefel*: AnSinSerm VII 1,78. VAndR 1581 v.l.1592.— TLG (oder -ον ?); s. θεάφος.

τεαφώδης *schwefelartig, schwefelig*: ἀτμοί HagNik II 547,24. γῆ EustratDef 28 mss.— S. θεαφ.

τεγανώδης ? *sumpfig*: γῆς λόχη Philes I 440,16.— τεγανώδης LS; vgl. τέγγω τέγανος καὶ ὑπερθέσει, τέγανος EtymMag 752,2.

τεγάριον, τό *Sack* (als Hohlmaß): Schrein-Fin 1,113-4.124-5.143.— S. ταγ.

τέγη, ἡ *Haus*: AASS Mart. II 730B.731D (V.Euprax c.15.21). EtymMag 749,46. *Dach*: ScholArK I 3,2,236,173a. *Bordell*: CodAstr VIII 4,169,7 (Rhetorius).— LS, (PB); vgl. στέγη LS.

τεγίον, τό *Schutzdach* ? σίδηρον βέγας διακοσίας καὶ τεγία εἴκοσιν AChil 158,119 (a.1388).— Vgl. τέγιον RBLG, τέγος (= στέγος) LS; tegia Nierm; s. ἀτέγιον.

τεγίτις, ἡ *Prostituierte*: Pollux VII 201 v.l.— Ren I; στεγίτις LS.

τεθαορηκότερον (adv.) *mutiger, mit mehr Mut*: LascEp 91,56 (θαορ. cod.).— Vgl. -οτέρως LS, TLG; θαορηκότερος NeophSyng IV 415,7.

τεθαορημένως *mutig*: Mansi XVI 369D (a.869/70). PselChronR III 19,14. EustDamCR 147,18.

τεθαυμασμένως *bewundert*: βιοῦν ὀρθῶς καὶ τ. CyrAIPG 72,596A= Cat NT II 52.

τεθειμένως *gesetzt, ruhig*: τὸ ἐμπεριπατεῖσθαι τ. διὰ τὴν ἀνασθησίαν PhotLex I 363.— Vgl. συγκατατεθ. LS, s. συντεθ.

τεθεραπευμένως *heilsam*: τὰ φορτικὰ τεθερα-πευμένως καὶ μετριοτέρως φησὶν TzetzAr III 705,14. γλώσσας ... τ. λαχούσας λαλεῖν Eust-DamCR 56,24.

τεθεωρηκότης *als Augenzeuge*: ὁ Ἰωάννης προῖστορεῖ τ. ReussJoh Ap 89,3.

τεθηγμένως *scharf, eindringlich*: ἀποδείξεισσι τ. ἀπηγγεμένους BoissAn V 457 (Gregor. ad Bessar.).

τεθλιμμένως *kümmertlich*: διαζῆν ThStudEp 213,4. ζῆν Palam V 109,2.

τεθνηξείω *sterben wollen*: PachF I 179,10.

τεθνήψυχος *für den die Seele sterblich ist*: αὐτὴν (sc. τὴν ψυχὴν) αἶμα τοῖς τεθνηψύχοις δοξάζεσθαι TzetzAr II 548,19.

τεθνία, ἡ ? τ.: γαστρομαργία πολλή Hesych τ 334 = SynagLex 463 τ 58 = Suda τ 234.

τεθολωμένως *getrübt, im Trüben*: SymCat III 340,127. Walz VI 111,18 (Jo. Sic.).

τεθορυβημένως *in Aufruhr*: PorphHIM 166. VEuth 79,5.— LS, TLG, Tgl.

τεθρήμερος *viertägig, vier Tage lang*: CyrAl-Jo II 50, 29; III 69,2. PsKais 30,23; 94,5 etc. Philag II 536B.— LS s.v. τετρ., TLG.

τεθριπτοτρόφος *ein Viergespann unterhaltend*: ScholArK I 3,1,2,11. TzetzAr II 371,8; 391,5.— LS.

τεθρουμμένως *verweicht*: CyrAIPG 77, 1108B. GMon 652,3. ScholAeschD 503,21. TzetzAr I 266,1063.— LS, TLG, Tgl.

τεινοδοκίδης, ὁ *der die Kometenstrahlen ausdehnt*: LascTheol 104,167.

τεινοδάω *ein Lied vortragen*: ἀπὸ τοῦ τείνειν τὴν ᾠδὴν Suda τ 451. -εῖν cod. Vat. Pal. 92, 174r (Georg. Hagiotessaracont.).

τεινοδός *ein Lied vortragend*: παρὰ τὸ ἐκτείνειν τὴν ᾠδὴν PsZon 1716.— RBLG.

τείρεον, τό *Stern*: PoiemMalt 1381.3846 (pl.).— Vgl. τέρας/τείρεα LS, RBLG.

τειχεῖον, τό *Mauer*: EtymCas II 101,213. Ps-Zon 80. JosBryEp 312,95.— LS, RBLG, Dem, AndrArch τειχίον; (Τείχιον LexOik).

τειχέπαλις, ἡ *Belagerungsmaschine zum Zerstören der Mauern*: Ducas 79,8.

τειχισβλήτης, ὁ *Mauerzerstörer*: ScholII E 31d. GrammGr I 3,234,14. EustII II 16,15.— LS s.v. -πλήτης, TLG.

τειχοσπλάτης, ὁ *Mauererstürmer*: PlanId 149.— LS, LSSup, TLG, Tgl -πλήτης.

τειχοσπλήτης, ὁ *Mauerzerstörer*: κριός NChonHi 282,77 v.l. pro -πλήτης.

τειχέω *ummauern*: τειχηθῆναι TzetzLol 25, 26. τειχίσας Ducas 141,20.— LS, RBLG; s. τειχέω.

τειχεώτης s. **τειχιώτης**

τειχηροῦμαι *von Mauern eingeschlossen sein*: Suda ε 3306 = PsZon 893.— Vgl. τειχίρης LS, RBLG.

τειχιόεις *ummauert*: Herod I 239,14. Nonn-Dion 41,268. Suda τ 460.— LS, TLG, Tgl, RBLG, (PB).

τειχομάτιον, τό *kleine Befestigung*: NChonHi 566,29.

τειχομός, ὁ *Bestärkung*: εὐχῆς VThSyk 46, 23.— LS, LSSup, TLG, RBLG; s. τοιχ.

τειχοστέον *man muß befestigen*: ProlSyl 229,17; 334,21. LDiac 74,8.— LS, TLG.

τειχιώτης, ὁ *Aufseher der Palastmauern und des Gefängnisses*: KonstPorphMil C 91. TheophContF IV 22,37. TheophCont 398,15. SymMag 136,91. SandBleis 43 (s.XI). τειχεώτης DeCerV II 104,12. id. DeCer I 698,21. TheophCont 732,1. JoSeyl 213,56. SathasMB VII 140,21 (Scutar.).— OikList 336f., PMBZ I, PMBZ II.

τειχοδαίμων, ὁ „*Mauerdämon*“, ein winziger Vogel: πουλίτζιν μικρούτζικον JoPhys 198,6. στρουθίον μικρόν DelAn II 377,22. id. NystUps 269.— τυχ. TheophNonn 174 (II p.67).

τειχοκάστρον, τό *Festungsmauer*: AZog 168,29; 170,57sq. (a.1279); 247,28 (a.1317). OktoPerig 28,23.— Duc, Bus, TLG, DelAn I, BZ 3 (1894) 241, Somav, SkubOl 511; s. τοιχ.

τειχοκρουστέω *gegen die Wand schlagen*: τὴν κεφαλὴν ManasL 6027 v.l. pro τοιχ.

τειχομαχέιον, τό *Belagerungsmaschine*: NChonHi 624,3.

τειχομάχης, ὁ *Mauerkämpfer*: Jo. Chrys., De sacerd. IV 4, 7 (SC 272).— LS.

τειχομάχιος *mauerbekämpfend*: μηχανήματα NicephH 13,15 v.l. τὸ -ιον *Belagerungsmaschine*: NChonHi 245,73; 281,72; -χίων 282,94 (v.l. pro μηχανημάτων).

τειχομάχος *mauerbekämpfend*, *Mauern niederreißend*: μηχαναί Heliod., Aethiop. VIII 1,4. κλίμακες ScholII Gen I 170,1. μηχανήματα Ni-

cephH 13,15. χεῖρες PselOr 28,101. (subst.) Heliod., Aethiop. IX 5,5.— LS, TLG, Tgl, Stam.

τειχομηχάνημα, τό *Belagerungsmaschine*: πολεμικά Ducas 127,21.

τειχόρυγμα, τό *Stollen unter der Mauer*: Ducas 53,28 (pl.).— S. τειχορυχία.

τειχοσειστής *Mauern erschütternd*: μοχλός TomadJoseph 261,99. id. NikMuzS 241. ὄπλον PsJoDamPG 96,1389B (s.XI). λίθοι ManasL 4742. id. EustEsp 98,8. (subst.) *Bediener eines Mauerbrechers*: HagEugR 316,1287 (Lazarop.).

τειχοσειστρία, ἡ *Mauererschütterin*: ManasL 3500. ManasArist II 578. (adj.) ἐλέπολις ManasKurtz I 637,36. τῶν λίθων κίνησις JoStaur 359,23.

τειχοσπαράκτης, ὁ *Mauerzerstörer*: JoKast 234.

τειχορυγία, ἡ *Mauerbau*: TheodosDiac 150. **τειχοφυλακτέω** *die Mauer bewachen*: JoSeyl 200,17 v.l. pro -κέω.— LS -κέω.

τειχορυχία, ἡ *Untergraben der Mauer*: Ducas 423,22.— Vgl. τοιχορυχία LS; s. τειχόρυγμα.

τεκμαίρεσις, ἡ *Schlußfolgerung*: Mohler III 233,17 (Th. Gazes).— Vgl. τέκμαρσις LS.

τεκμηριάζω *beweisen*: NChonHi 333,58; 449, 33. LascEp 25,6; App.III 3,12 (Nic. Blemm.).— Vgl. -ριώω LS, TLG, Stam.

τεκμηριώδης *mittels Schlußfolgerung, anhand eines Beweises*: DamascPhil 68,2. Philop., CAG XIII 3,31,11 etc. AnonPlat 27,5.23. GrammGr IV 2,215,33 etc. (Choerob.); 430,26 etc. (Sophron.). IoItQuaest 55 (p.74).— LS, TLG, Tgl.

τεκμηριώδως *beweisfähig*: BlemTheol I 304, 1,2.— LS, TLG.

τεκμηριώσις, ἡ *Beweis*: PhotBib 178a16. PhotHom 148,16. TzetzEp 64,17; 87,7.— LS, TLG.

τεκναρχέω ? *über Kinder gebieten*: -χοῦσαι v.l. pro τὰ τέκνα ἔχουσαι Const. Apost. 164 app. (Funk).

τεκνέω *Kinder hervorbringen*: -ήσαντες ScholEur I 370,3.— LS -όω.

τεκνικός *kindlich*: μέλη ThStudCatM 10 (p.69); φιλία καὶ ἀγάπη 58 (p.410); ἐπέκτασις 64 (p.446).

τέκνιον, τό (?) *Kind*: CatNT VI 411,17. MirPhan 697C (c.11). AASS Sept III 870E (V. Eliae Spel. c.54) etc. τέκνια VGeorgChoz 141,2 etc. (= τεκνία VGeorgChozK 28 c.40 etc.).— TLG, AndrArch τέκνι s.v. τεκνίον; τεκνίον LS, TLG, Stam.

τεκνοβρώς *Kinder verschlingend*: πατήρ TzetzAlleg 18. Κρόνος 258.

τεκνογαμία, ἡ *Inzest mit einem Kind*: PsElias 13,16.

τεκνογόνος *Kinder hervorbringend*: CodAstr I 149,8. γάμοι AnaphMark 89,14. PadiadAnek 60,34. δύναμις GlossHes 383,3. *die Erzeugung von Kindern betreffend*: δίψα CosVestSerm 1009C.— LS, TLG.

τεκνοθεΐα, ἡ *Gottheit von Kindern*: AnSin-Hex VIII 49.

τεκνοθύτης, ὁ *Kinderopferer*: AstSoph 26,11. Papisk 197,52 (15).— L.

τεκνολέτειρα, ἡ *Kindermörderin*: ScholEurS II 186,5.— (LS); vgl. παιδολ. LS.

τεκνολογέω *Kinder zählen ?* JoKast 234.— Vgl. -λογία L, TLG.

τεκνόμητρα, ἡ *Gebärmutter*: τὴν καλουμένην ὑστέραν -αν RicSup 598,6.

τεκνομήτωρ, ἡ *Mutter eines Kindes*: ὤ φιλοστόργου καὶ -μήτορος γνησιότητος HomMarial I 459,35 (Theognostus). *Mutter von Kindern*: ManasL 6135 v.l. pro παιδομήτωρ.

τεκνόομαι (med.) *adoptieren, als geistiges Kind annehmen*: τινά ... τῷ θεῖῳ λουτρῷ NicephH 9,6.— LS (pass.).

τεκνοπάτωρ, ὁ (*zugleich*) *Sohn und Vater*: ThStudEp 231,28.— Vgl. υἱοπάτωρ L.

τεκνοπενθῶς ? *aus Trauer um den Sohn*: -θῶ (sic) GermPG 348C.

τεκνοποίησης, ἡ *Kinderzeugung*: KamAst 2681. CodAstr X 117,18.— LS.

τεκνοποιητικός *Kinder zeugend*: CAG XIX 2,182,20.— LS.

τεκνοπρεπῶς *wie es Kindern geziemt*: Th-StudCatM 52 (p.145MCL).

τεκνόπρωτος *des Erstgeborenen*: σχέσις Poiem-Malt 412.

τεκνοσπορεύς, ὁ *Zeuger eines Kindes*: Cos-VestZa 252.— Vgl. -σπόρος LS.

τεκνοσπορέω *Kinder zeugen*: Kyran I 18, 23.— RBLG.

τεκνοσυμπαθές, τό *Mitleid mit seinen Kindern*: CIMAGL 37 (1981) 126,7 (ca.870).

τεκνοσφαγέω *Kinder hinschlachten*: TM 11 (1991) 303, XXIV 5 (s.VI/VII). MarkKod 33 nr.66,II,1.— Vgl. -σφαγία L.

τεκνοτερψίθυμος *durch den Sohn herzerfreuend*: χάρις PoetOtr G 3,5.

τεκνοτροφία, ἡ *Aufziehen von Kindern*: Pollux III 49. BasilEp 302,43; 325,9.— LS, TLG.

τεκνοτρόκτης *seine Kinder fressend*: Κρόνος MethAg 13.— LS.

τεκνουργέω *Kinder zeugen*: ProdGed XXV 96. ScholHes Op. 693 (p.377,29; Tzetz.).

τεκνουργία, ἡ *Kinderzeugung*: TzetzHist IV 349.

τεκνουργός *Kinder zeugend*: παιδομήτωρ ManasL 6135.

τεκνοφαγέω *seine Kinder fressen*: EustII III 640,10.— L.

τεκνοφθορία, ἡ *Verderben der Kinder*: Theophyl III 40B.

τεκνοφιλόστοργος *kinderlieb*: VNiceph 5,47.

τεκνοφονία, ἡ *Kindermord*: DOP 52 (1998) 191,47. PsChrysPG 50,739,17. RomG XIX 13, 8. SchoIIDH 11,740 (-εΐα).— KumN.

τεκνοφόνος *Kinder tötend*: Basil. Seleuc., PG 85,105C. DOP 52 (1998) 191,34.35.— LS, TLG.

τεκνοφόντης, ὁ *Kindermörder*: SternbSpic-Prod 343 γ1. Κρόνος MarkKod 32 nr.66,1.

τεκνοφορία, ἡ *ein Kind haben*: ActaCypr 235B c.18. Theophyl III 39D v.l. pro -τροφία.

τεκνοφόρος *Zinsen bringend*: ἀργύριον Inser-Eph 105,8.— (L).

τεκνοχρέως (adv.) *wie es einem Sohn geziemt*: GermPG 361C.

τεκτονάριος, ὁ *Zimmermann*: ThStudCatM 97 (p.700) = MercColl II 189.

τεκτόναρχος, ὁ *Anführer der Zimmerleute, Architekt*: Θεός PadiadAnek 17,28.— (LS), TLG, Soph (= L -άρχης; gen. -ου!).

τεκτονάω s. **τεκτονέω**

τεκτόνευσις, ἡ *Zimmermannsarbeit*: Sull-Siege 1,8. ThStudCatM 18 (p.128).

τεκτονευτικός *in Zimmermannsarbeit geschickt*: NeophSyng III 309,189; 395,107.

τεκτονέω *zimmern*: GregNazPG 36,277A. PantalDisc 260,2. JoDam V 336,24. JÖB 43 (1993) 52,20 (Steph. Bostr.). Achmet 140,5 (-νάω v.l.).— LS, TLG, Tgl.

τεκτόνημα, τό *Fabrikation, (Bau)werk*: Geb-Gur 78,22 = 140,10. BasilMinPG 1172A. Niceph-Pit 287,12. AASS Nov II 1,407C (V. Ioannicii).— L, TLG, Tgl.

τεκτόνησις, ἡ *Bearbeitung*: σιδήρου EustOd I 136,12.

τεκτονίζω ? *erbauen*: -νίσας PoetOtr G 13,54 (Tgl 1952D corr. -νήσας).

τεκτονικῶς *als Zimmermann*: Alex. Aphrod., CAG II 2,10,2. DidymEcc 303,9.— TLG, Tgl; LS, L (-ή), Stam, RBLG -ός.

τεκτός *geboren*: GregNazPG 37,411A.

τέκω *gebären, hervorbringen*: Herod I 435,21 etc. PitHym 16. τὰ ὠά Phys 323,21.— TLG.

τελαμωνίζω *verbinden*: τ. τὸ ἐλίσσειν τελαμώνι EustII III 671,12. (med.) τοῦ -ισαμένου προφήτου KommJo 277,16 (cf. LXX Regn. 3,21, 38).— LS, TLG.

τελέαρχος, ὁ *Einweiher*: ProdGed VIII 130 v.l. pro τελέτ.— (LS, RBLG; telearchus HovenII 559).

τελεία, ἡ *Vollendung*: TaktNikH 100,22. Ende: ib. 106,11.— (LS V, Stam), AndrArch s.v. τέλειος.

τελειόγονος *vollkommen geboren*: τὰ μὲν ἐννε-
αίμηνα -γωνα AlexProb 19,22. -γόνος *vollkommen*
gebärend: τὰ -γόνα JoPhilCAG XIV 3,188,22.
mit vollkommener Saat: χθὼν γνάων ... -γόνων
Papyrologica Florentina 18 (1989) 24-25,7 (ca.
s.IV).— LS, TLG, RBLG.

τελειόγραφος *zu Ende geschrieben*: τὸ -ον
HexEpit 236,3.

τελειοδότως *vollkommen machend*: NikMeth-
Anapt 138,21.

τελειοδρομέω *das Ziel erreichen*: ThStudEp
249,15.— τελεοδρο. LS.

τελειόδωρος *die Vollendung schenkend*: Nik-
MethAnapt 33,33.

τελειοήλιξ *in vollendetem Alter*: τ. καὶ ἀκρό-
γηως ThStudCatM 34 (p.96 MCL).

τελειόκαρπος *mit vollkommenen (reifen)*
Früchten: ManasL 98. ManasArist I γ 26.
τελειώκ. HistImp 48.— Vgl. -καρπέω LS,
RBLG.

τελειόμηνος *nach der vollen Zahl der Monate*
(geboren): -ου βρέφους ManasL 148 v.l. pro τε-
λειουμένου.— τελεόμ. LS.

τελειοποιέω *vollkommen machen, vollenden*:
Staab 476,3 (Phot.). PhotMyst 333B. ThStud-
CatM 96 (p.690). PsOec I 337C; II 469A. Theo-
phyl III 509A.— LS, L, TLG, Tgl, Stam.

τελειοποιήσις, ἡ *Vollendung*: LascEp 23,35;
63,11; 166,4. LascOp 1,401. Th.Lasc., PG
140,1342A.— KumN, Stam, Dem.

τελειοποιητικός *vollendend*: Walz VI 459,30.
— KumN.

τελειοπρεπῶς *auf vollendete Weise*: Meth-
Theoph 35,6.

τελειοπῶγων *vollbärtig*: ManasL 3800. Gly-
kas 517,8.— L.

τελειοτάτως *ganz vollendet*: Epiphani II 197,
20.— LS τελεώτατα.

τελειότης, ἡ *Volljährigkeitserklärung*: πρῶ-
τειν Bas A 592,10.13 etc.— (LS, L, RBLG,
RBLGSup, Stam).

τελειουργία, ἡ *Weihe*: ἱεραρχική Suda μ 1216
= ChronMur 401B.— Vgl. τελεσιουργία L.

τελειουργός *vollkommen machend*: δυνάμεις
Hero IV 128,13 (Heiberg). εἶδος τελεουργόν
ThMetCarm X 913.— Vgl. -γέω LS, TLG.

τελειούχινος, ὁ „*vollkommener Igel*“: (Τελχι-
νας) ... Τζέτζης ἠτυμολόγησε, -ίνους ὄντας Tzetz-
Hist XII 833.

τελειοφορέω *vollenden*: PsAthanaPG 28,1416C.
EuangSem I 405 (a.1146).

τελειοφρόνως *mit vollendetem Sinn*: τ. ἀγω-
νιζόμενοι ἐν Χριστῷ ThStudEp 317,42.

τελειόφρων *vollendet in Einsicht*: ThStudEp
202,10. λόγος MethTheoph 9,5. AASS Nov II
1,386A (V. Ioannici). CosVest 155,15.

τελειόψυχος *in der Seele vollkommen*: Wassil-
Corp I 850 (s.XI).

τελειώνω *beenden*: Acta Apost. Apocr. II
2,125,8 v.l. (Bonnet). LampPal IV 17,4 (a.1444).
ScholArK III 1b,1170a.1283b. NBertSerm XII
120.122.— TLG, Duc, Somav, Stam; LS, LS-
Sup, L τελειόω.

τελειώσσω *die Vollkraft wiedererlangen*: Schol-
NicTher 32,18.

τελειωτής, ὁ *Vollender*: BasPG 31,1228A. Jo-
Clim 956D.— LS, L, TLG, RBLG.

τελειωτός *vollendet*: GennSchol V 93,9; 97,22;
437,28; VI 401,9.

τελειογονέω *vollkommene Frucht tragen*:
EusPraep I 137,11 = 148,12 (Porphyr.).— Vgl.
τελε(τ)ογονέω LS, TLG.

τελεσιουργέω *weihen*: τὸν χειροτονούμενον
DarDoc 192,26.— (LS), L, (Stam).

τελεσιούργημα, τό *vollendetes Werk*: Ps-
AthanaPG 28,148A. GermPG 304C. VDavSym
252,23. DaphLog 18,11. AP VII 406 app. PassIr
9.— LS, TLG, RBLG.

τελεσιούργησις, ἡ *Weihe (zeremonie)*: Proc-
Myst 64,131 (a.1140; v.l. -γία). *Vollkommenheit*:
προσωποποιίας StilbMand 7,17. σώματος Plan-
Aug 282,11.— Vgl. -γία LS, L.

τελεσιουργικός *vollendend*: Pollux IX 157.
ProclParm 827,3 etc. ProclTheolPI I 113,9.
StephId 206,4; 226,30.— L, TLG; telesurgic
OED.

τελεσιουργῶς *vollendend*: Simplic., CAG XII
97,13; 373,15; X 1176,29.— LS, LSSup, L,
TLG, RBLG, Stam -ός.

τελεσμα, τό *Vollendung*: JustinNov 366,22 =
Bas A 1071,9; B 1406,5.— (LS, L), TLG, RBLG,
RBLGSup, Dem, (Stam).

τελεσματικός *steuerlich*: βάρος ALavra
70,31 (a.1240); ὑπέρπυρον 104,176 (a.1317).
δόσις MM IV 352 (a.1266). id. AXer 12,5.14
(a.1295). βάρος AChiland 22,20.55 (a.1304).
ζήτησις ABatop 65,17 (a.1327).— (telesmatical
OED).

τελεσμός, ὁ *Weihe, Zeremonie, Ritus*: PsNonn-
Comm 270,19. VAthAthon 36,6. AASS Nov IV
671F (Th. Metoch.). Pach F II 585,27. *Vollen-
dung, Ende*: GSync 26,4. Walz III 625,4. *Be-
steuerung*: AVaz XXXVI (Cosmas Mag.); cf.
συντελεσμός SvorSyn 71.— LS, RBLG.

τελεσιουργία, ἡ *Vollendung*: TzetzHist I 924.
— LS, TLG -σιουργία.

τελεσιόγονος *vollkommen gewachsen, voll-
reif*: ἀμάλλα JoGazL 447.— LS, TLG, RBLG.

τελεσιμίμορος *todbringend*: ἠώς NonnParaph
11,24.

τελεστέος *zu vollziehen*: γάμος PselPoem
8,852. -έον *man muß zelebrieren*: μνήμας Noct-

Petrop 63,31 = τελετέον (sic ed. male, τελευτέον cod. ?) TypTheotEuerg 1105.— KumN.

τελεστήριος *vollendend*: λόγοι PalamHes 279,15.— LS, L, LSSup, Stam -ήριον.

τελεστής, ὁ *Vollbringer, Verüber, Initiator*: Bas B 3179,22. *Schuldner*: FontMin IX 146,9,30 (ca.1100).— (LS, L, LSSup, RBLG, RBLGSup, Stam).

τελεστικῶς *mystisch, geheimnisvoll*: Hermogenes 246,24 (Rabe). PhotEp 165,181. ArethMin I 141,9. PselTheol I 77,71 etc. *als Mieter*: δεσπόζειν Cusa 322 (a.1172).— TLG, Tgl; LS, L, RBLG -ός; telesticus Blaise II, HovenII 559; telestic OED.

τελεστός *vollendet*: EtymGudSte 144,20. EustOd I 174,3.— LS, TLG, RBLG, RBLGSup.

τελεσφόρημα, τό *Vollendung*: PapVar 80,3 (Tzetz.). EustMin 10,63. DemChom 152,52. ALavra 72,16 (a.1263). NGregEp 69,48. NGregSynes 88,6.— Vgl. -φόρησις LS, L, TLG, Tgl, Stam.

τελεσφόρητος *zur Vollendung (Reife) gebracht*: κατήχησις ThStudCatM 47 (p.131 MCL; fort. recte ἄπ., cf. trad. lat. „inefficax“). PetrArg 66,417.

τελεσφορία, ἡ *Reife, Reifen*: Const. Apost. VIII 13,22 (SC 336). Hesych ε 5858. PsChrysUn 53. PsOec II 716B. *Ernte, Ertrag*: ἑκατοστέουσα Dmit II 47.— (LS), LSSup, TLG, RBLG, RBLGSup.

τελεσφορικῶς *gereift*: καρπούς -κῶν γεννημάτων CosVestChrys 154,6.

τελεταρχέω *Oberpriester sein*: TheodChor 2 c.2. VMiSyn 60,24; 108,29. -χοῦντι Χριστοῦ EustrTheotok 14 s.v. βύσσοις (Thekaras). *zelebrieren, feiern*: θεόν ThStudCatM 27 (p.188-9). ProdGed XXX 27 (pass.). τὴν ἁγιστείαν ManasL 5007. EustMonach 8,4 (pass.).— TLG, Tgl.

τελετάρχημα, τό *vollkommene Zeremonie*: ProdGed XLIII E 3.

τελετάρχης, ὁ *Initiator, Einweiher, Oberpriester*: ProclTheolPI IV 73,10 etc. GermPG 293A. VMiSyn 60,24; 108,29. NPaphIn 253,12.— LS, L, TLG, Tgl, Stam, RBLG; teletarches HovenII 559.

τελεταρχία, ἡ *Ursprung der Weihe*: ElogMich 140 VIII 43. MSyncArch 1532B.1533A. παντουρχική AHG VI 154,81. *Weihe*: ἱερά PhotAm 43,243. id. NPaphChry 54. id. NPaphGr 11,54. θεία JoGen 22,58. MartLucia 584. *Ritus, Zeremonie*: λειτουργική ActaMarc 366 c.28. μυσταγωγική VTarasE 59,14. KamArs 93. PoemAstr I 339 = ManasStich 62,339. MiSynDi 617A.— L, Tgl, TLG; (teletarchia Blaise II).

τελεταρχικῶς *als Einweihung, weihevoll*: GermPG 292C. EustMonach 105,8; 136,20. EustDamCR 15,4.— LS, L -ός; teletarchicus Blaise II.

τελέταρχος, ὁ *Leiter der Zeremonien, Zelebrant*: ProdGed VIII 130.

τελετέον s. **τελεστός**

τελετουργέω (*ein*) *weihen*: LaudTherap 2,14. N DavCom 278,114; 296,447. N DavGr III 143. NPaphIn 253,1.— L, TLG, Stam.

τελετούργημα, τό *Zeremonie*: τῆς πνευματικῆς πατρότητος D. Balfour, Συμεὼν Θεσσαλονίκης ἔργα θεολογικά B 10,3 (p.245; Thessalonike 1981).

τελετουργία, ἡ *Initiation, Weihe, Ritus*: εὐαγγελική N DavCom 278,119. τῶν ἁγίων μυστηρίων NPaph 176B. ἱερουργία JoOxMon 66,158.— L, TLG, Stam, Dem, Kleis; s. τελεουργία.

τελετουργικός *einweihend*: γνώσις NPaph 116D.— KumN; Stam, Bergotes -κή; Kleis -κά.

τελετουργικῶς *als Einweihung*: NPaph 173A. Isid. Glabas, PG 139,145D.

τελετουργός (*ein*) *weihend*: NPaphIn 175,5; Λόγος 189,33. N DavGreg 789.— LSSup, RBLG, Tgl, Bergotes, Clugnet.

τέλετρον, τό *Bohrer*: LeoTactD 19,31. EustOd I 210,20.— τέρ. LS; vgl. τελέτρι(v) AndrArch s.v. τερέτριον.

τελευταίως *am Ende*: Theod. Cyrhr., PG 81, 1341A. Simplic., CAG X 1224,9. *gänzlich, vollständig*: VStephJun 116,22. SynagLex 478 τ 318 v.l. LDiac 173,12.— TLG, KumN, Stam.

τελευτέον s. **τελεστός**

τελευτητός *ein Ende habend, endlich*: GrNyssOp I 379,27.— Vgl. -ητέον LS.

τέλευτος *letzter*: AHG IV 350,150. τελευτάτον ἄκρον, ἔσχατον Hesych τ 425.

τελευτοσύνη, ἡ *Ende*: ProdGed LXXIX 6.

τελευτουργέω (an falso pro τελεσ. ?) *vollenden*: τῆς οἰκοδομίας -γουμένης Sym II 289A.— Tougard.

τελεωτικῶς *vollendend*: ProclTheolPI IV 25, 10; 103,2. DamascPhaed 193,3 (p.117). HergenMon 97 (Nic. Byz.).— L.

τελεωτικῶς *in vollendeter Form*: NGreg III 72,10.— τελειωτ. LS.

τέλημα, τό *Ende*: μῆνος SB VI 9374,18 (a.170).— (TLG: Toponym).

τέλησις, ἡ *Tod*: Cusa 644 (a.1099).— MenasGlos.

τελητής, ὁ *Pächter*: τελουταί Trinch 468 (a.1269).— Car, MenasGlos; s. τελήτρια, τελότης.

τελητός *ein Ende habend, endlich*: GennSchol V 48,2.

τελήτρια, ἡ *Mieterin*: Trinch 468 (a.1269).— MenasGlos; s. τελητής.

τέλθεια ? ὄνειδη Hesych τ 430.

τελικόν, τό *gepachtetes Grundstück*: Trinch 402 (a.1238). 467 (a.1269). CodMess 3,16; 26,19 (a.1328).— Car, MenasGlos; (LS, L, Stam -ός).

τελικότης, ἡ *Vollkommenheit*: τῆς ἡμῶν ἀγάπης LascEp 213,6.

τελικῶς *im Hinblick auf das Ziel*: Simplic., CAG XI 287,36. *vollständig, gänzlich*: PsGalen XIV 557.— L, TLG, Stam.

τέλιον, τό (< it. teglia < lat. tegula) *Platte*: ἐπὶ τέλιου καθαροῦ Alchmist X 12,7; cf. p.245.

τέλλω *beauftragen*: ἐτάλθησαν DelStyl 69,16 (v.l. ἐνετ.). *bezahlen*: Cusa 5 (a.1097). Trinch 81 (a.1097) etc.— (LS), Car.

τελματίας *im Morast (wohnend)*: ὑγρόβιος ἐστὶν ὡς χοῖρος τ. PoemMor 72. -τία (sic cod., ed. male corr. -τιαῖοι) γὰρ ἡμεῖς καὶ ὑγρόβιοι LascEp App. IV 60 (Sabas).— Vgl. -ιαῖος LS.

τελματίτης *im Teich (wohnend)*: βάτραχος EustMin 211,9.

τελματόβιος *im Schlamm lebend*: χοῖρος ManasL 4258.

τελματόμοχος *sich im Schlamm mühend*: χεῖρες MarkAnek A 606.

τελματόω *flüssig machen*: τοὺς λίθους Pisid II 2,311 v.l. (Suda). (pass.) *zu Strömen werden*: Erotianus χ 6 (p.94,2 Nachmanson). *versumpfen*: EustOp 42,70. *mit Schlamm bedecken*: ManasL 1586 (pass.).— LS, TLG, Stam.

τελμάτωσις, ἡ *Versumpfung* ? Miller: cod. Coisl. 278,205 (Germ. II).

Τελμησοιακός *aus Telmessos*: Method. conv., epil. 4 (SC 95, p.322).— Vgl. Τελμήσιος PB; lat. Telmessicus.

τελοιτής s. **τελητής**

τελοποιός *einweihend*: ἐορτή ScholAesch II 2,410,20 = ScholAr 287,9.— Tgl.

τελόσπερμα, τό Bestandteil einer Arznei: KonstMelit 211,2.

τελότης, ὁ *Pächter, Mieter*: AMess 23,54-58 (a.1304).— MenasGlos; s. **τελητής**.

τελουργέω *vollenden*: PsKais 139,74 (pass.). σκηπὴν OdorSanz 36.— Vgl. **τελειουργέω** LS.

τελουργία, ἡ *Erlösung*: TypNicCas 191.— S. **τελειουργία**.

τελχινοτιτανικός *von Hexern und Titanen stammend*: -ῆ κάρα BlemCarm 102,74.

τελχίνους *heimtückisch*: Ταράσιος HalkRech 280.

τελχινώδης *boshaft, heimtückisch, abscheulich*: PhotHom 138,9. TheophylEp 55,3. EtymMag 751,35. SternbSpicProd 353,139. NChryProg 82,298. MiChon I 232,26. MiChonEp 49,18.— TLG.

τελωναῖος *des Zöllners*: χεῖρ GregNazPG 37, 1489A.

τελωνάρχης, ὁ *Abgabeneinnehmer*: PapVind II 82,1.6 (s.VII).— LS, L, TLG, PapInfo.

τελωνεῖον, τό *Zollhaus, Zollstation*: OrigPG 17,245B. BasilPG 31,936CD. Epiphan II 253, 3.7.— LS (Suda), TLG, Stam, RBLG; teloneum Nierm; s. **τελώνιον**.

τελώνειος *eines Zöllners*: EustMacrAen I,9.

τελωνεύω *besteuern*: ὁδοὶ -εύνονται PsChrysPG 55,560,42. πάντας SupplPsalt XCIII 6.— Vgl. -νέω LS, L, TLG, Tgl, RBLG, KumN.

τελώνημα, τό *Steuer*: Hesych ε 2562. JoSecl 176,83. ZonarV 442,10.

τελωνίζω *verzollen*: Hesych ε 3173.— KumN, Stam.

τελωνικόν, τό *Mietgebühr*: Bas B 1208,9.— LS, TLG, Tgl, RBLG -ός; telonicus Nierm, HovenII.

τελωνικῶς *wie der Zöllner* (im Evangelium): VNiceph 13,14. NeophSyng II 426,83. *wie ein Steuereintreiber, gewinnsüchtig*: NChonOr 197, 15. ThMetLuk 20,12.— L.

τελώνιον, τό *Zollstation* (für die Seelen beim Aufstieg zum Himmel): CyrAIPG 77,1073CD. 1076A. LeontJo 395,74. GMon 679,17.20. *Himmelsgeist, Dämon*: τῶν ἐν τῷ ἀέρι -ίων καὶ τῶν ἀγγέλων KrumbTheodos 349,30. *πονηρὰ* EustratMet 350sq. τὰ ἐναέρια πνεύματα ἴγουν τὰ -ια 358.— (LS), L, TLG, Tgl, Duc, PalaiDiath, DelAn I, Dem; KukBios I 2,253.

τελωνισμός, ὁ „*Verzollung*“; Prüfung der Seelen beim Aufstieg zum Himmel: SymSerm 113.— (KumN, Stam).

τεμαχισμός, ὁ *Zerteilung*: PsHerod 180. *Speiestück*: BernMang IV 122 (pl.).— LS, Stam.

τεμαχιστής, ὁ *Zerpflücker*: τῶν θείων λόγων τεμμαχισταί Philag II 837C.— Vgl. -ιστός, -ίτης LS.

τέμαχον, τό *Stück*: τέμμ. ἐπίπλου StilbLat 84,394.— LS, LSSup, TLG, Stam -ος.

τέμβλον s. **τέμπλον**

τεμένιον, τό *heilige Stätte*: -ια θεοῦ BlemCarm 112,16.— Vgl. -ιος LS, LSSup, Tgl, TLG, RBLG; LexOik -ια.

τεμένισμα, τό *geweihte Stätte*: ἑλληνικά PhotHom 142,17. ArethMin I 208,7; ἱερόν II 14,23. id. LeoHomA 32,22. ἱερά LeoNovT 52,40. ἐναγῆ NPatMisc 204,57.— LS, TLG, Tgl.

Τεμέσιος *aus Temesa*: χαλκός Schol. Hom. Od. α 184 (p.80,8 Ludwich). id. Walz I 579,29 (G. Pach.). Τ. ἦρος ὁ βαρύμητις EustOd I 1,17.— Vgl. **Τεμέση**, **Τεμεσαῖος**, **Τεμεσία**, **Τεμέσεια** LS, PB, TLG.

Τεμιοκός *des Timur*: ἔφοδος LampPal III 163,22.— Vgl. **Τεμίους** MorII, **Τεμίους** PLP.

τεμμαχ- s. **τεμαχ-**

τεμνητός *abgeschlagen*: κεφαλή CavTeod 87, 22.— Vgl. **τημητός** LS.

Τεμπειόθεν von *Tempe* (in Thessalien): από Τεμπείας PsZon 1726.— Vgl. Τέμπεα LS, LS-Sup; Τεμπόθεν LS.

τέμπλον, τό (lat. templum) *Allarschranke, Ikonostase*: MirCp 229 I 2. PapVar 53,28 (Mir. Artem.). VPhilAg 115. AIV 52,281.331 (a.1104). TypKechar 109,1595 etc. τέμβλον MichAttDiat 89,1195; 97,1300.1304. id. HalkDec IX 349. τέμβλον *Vorhang*: του ναου RomG 26 ζ 8. *Tempelerorden*: τέμπλου μαίστορα Kinnam 188,12. των μαϊστόρων του τέμπλου Mansi XXII 1061D (a.1215). τέμπλα: επίσημα (?) Hesych τ 464 = SynagLex 465 τ 91.— LSSup, L, TLG, Tgl, Duc, DucApp I/II, RBLGSup, Stam, ODB, LMA, ByzAD; Blaise II, REW 8630.

τεμποράλιος (lat. temporalis) *zeitbegrenzt, an eine Frist gebunden*: δίκαι LydMagS II 15,1. παραγραφή Bas A 72,7 v.l. pro πρόσκαιρος; άγωγή B 124,28; 138,4 etc. id. Zeros IV 398 adn.11. πάκτον Bas B 247,18; 296,27. id. ThAntecL IV 13,9,4 app. -άλια FontMin II 128,31. -άλια άγωγαί Rhopai 160,33. άγωγαί -άλιοι PselPoem 8,762.— TLG, FontMin VIII 453, TriantLex.

τέμπος, τό *Gebirgstal, Schlucht*: Simoc VII 2,11; 5,8. ScholEurS I 311,1. AnnaR 127,47; 285,21. EtymMag 527,46. PsZon 1721. BoissAn IV 405,767.— τέμπεα/τέμπεη LS, TLG, Tgl; Τέμπεη PB.

τέμων, ό (lat. temo) *Rekrutengeld* (Ablösungssumme für den Wehrdienst): Bas A 152,17; 289,27. τίμων ib. 286,15.

τεμώνιον, τό (< lat. temo / ital. timone) *Steuerruder*: PierCorr 19,101 (a.1277). τεμ' (sic cod.; ed. male scripsit τέμπον), οϊακα LudwBatr 242,3.— τεμώνιν/τεμόνι(ν)/τιμόνι Anthos, Duc, Dem, Somav, Andr, GianKypr, Dieterich 272; DucLat, REW 8625.

τενάγημα, τό *Sumpf*: τοϊς -ήμασιν καλινδουμένους MillRec II 223C, v.305 (Mang. Prod.).

τεναγίζω *halsstarrig sein* ? -ίζων πώλος CosVest 152,22.— (LS); s. τενάτιον, τένας, τενοντίζω.

τενάγιος *sumpfig*: EustII IV 182,8.

τεναγός, ό ? *Sumpf*: -γοί, οί ύποκάθυγοι βροχοί τόποι EtymGud 525,60.— τέναγος, τό LS, TLG.

τενάτιον, τό *Nackensehne*: DielsZuck 36,1. *Schnalle, Spange, Fibel*: CramOx III 91,5 (Mélet.). LeoMed 44,30. του έγκολπίου VTheodorae 264,20.28.29. μετά -ίου ήτοι πούγκλας NChonPar 142 = NChonMet 4,4,3.— LS (Eust.), RBLG-Sup, Duc; KukBios II 2,57.

τένας, ό *Hals, Nacken*: -αντος VAndR 965 app.; -αντα 1940 v.l. pro αυχένα. -αντα Acta-TheodDuc 364,22 cod. (ed. corr. τένοντα).— Vgl. τένων (LS), LSSup.

τένδα s. **τέντα**

τένδρα, ή ? *Zelt*: EtymGud 454,60.

τένδριον, τό (< lat. tentorium) *Zelt* ? Studien zur Paläographie und Papyruskunde X (1910) 75 B 2.3 etc.— WöPap II, Daris (τέντριον).

Τενέδειος aus *Tenedos*: πέλεκυς NChonHi 642,93.— LS, TLG, PB, Stam -διος.

τενεσμός, ό *Stuhlwang*: PselPoem 9,1041.— VolkGes 108 A.57; τειν. LS, TLG, Somav; Saalfeld, tenesmus OED.

τενθεύομαι *gefräßig sein*: NChonHi 480,58; 507,61 (v.l. τονθ.; cf. τόνθων LS).— LS -εύω.

τένθη, ή *Gefräßigkeit*: = ή λιχνεία EustOd II 167,42.— Vgl. τενθεία LS.

τενοντίζω *halsstarrig sein* ? ως όυτήη -ίζοντα ήπτον IatrLesb 4.

τενοντισμός, ό *Genickbrechen*: κτηγών CosVestChrys 83.— Vgl. τενοντώ LS, TLG.

τενπεράτωρ, ό (lat. temerator) *Verletzer*: FontMin VIII 286,T 7.

τέντα, ή (lat. tenta) *Zelt*: MaurD IX 5,103-7; XI 2,36 (v.l. τένδα). LeoTaktD 5,48 (v.l. τένδα); 6,78 (v.l. τένδα); 10,49sq. (v.l. τένδα) etc. τένδα MaurD I 2,59.60.74 (v.l. τέντα) etc. id. Paphr 1433,38.247 etc.; 1447,197; 1581,10 (s.VIII). τένδα τριχίνη CPR XXII 44,4 (s.VIII). Theoph I 388,27 (v.l. τέντα). LeoProb IX 37 etc.— TLG, PapInfo, Soph, Duc, Dem, GianKypr, Stam; Nierm, DucLat, REW 8639, Vasmer IV 42.

τεντάρης, ό *Zeltmacher*: MunCopt 174,47 (-οις).

τεντόξυλον, τό *Zeltpflock*: NChonPar 287 = NChonMet 8,7,1.— Lüdeke II, Stam -ο.

τεντώνω (< τέντα) *das Zelt aufschlagen*: Ducas 103,29; 215,4; 239,19.— TLG, LexMor, Duc, Dem, Stam, Voigt 172.323; τενδ. Somav.

τεπέτζιας, ό (altserb. tepēĭj, tepēĭja) ein Würdenträger: Zograf 5 (Beograd 1974) 49 (s.XIV).— Leksikon srpskog srednjeg veka (Beograd 1999) 728; tepci: Lexicon latinitatis medii aevi Iugoslaviae (Zagreb 1978).

τερασκοπική, ή *Wunderdeutung*: Pollux VII 188.— S. τερατοσκοπία.

τεραστεία, ή *Wunder*: EusDem 137,2; 301,29. AndCret 1201A. Welz 62,33 (-στία). *Ungeheuerlichkeit*: Theod Grapt 138 c.31.— L s.v. τερατεία.

τεραστείως ? *auf wunderbare Weise*: EustOd I 25,26; 315,40.— LS, TLG, Tgl, Stam -ίως.

τεραστής, ό *Wundertäter*: PsKais 70,19.

τεραστικός *wunderbar*: NPaphGr 38,12. ScholPlut 322. ScholAr 212,50.— L, TLG.

τεραστικώς *auf wunderbare Weise*: NEug 8, 266.

τεράστιος, ό *Mißgeburt*: Bas A 2118,19 (pl.).— LS, (L, Stam).

τεραστιώδης *ungeheuerlich*: TzetzEp 35,12 (comp.). LascEp 77,14. *gewaltig*: πράγματα SergDid 10. *wunderbar*: ζουλάπιον τερασώδες (sic, an pro τερατώδες ?) BlemMed 66,29.

τεράτευμα, τό *Gaukelei, Faselei, Erfindung*: GrNyssOp I 278,27. GrNazPG 35,653C.1220A. Simoc Pr. 11.— LS, TLG, Tgl.

τερατεύω *Wunder erzählen*: Herod II 590,1. Hesych τ 498. EustMak 22,19 v.l.— TLG; LS, L -ομαι.

τεράτιας, ὁ *Zauberer, Gaukler, Betrüger, Lügner*: ScholLuc 212,25. τοὺς -ίους (sic pro -ίας) ActaHeracl 163. SourcPaul 161,10 (Phot.).— LS, TLG, Tgl.

τερατίζω *Wunder hervorbringen*: PoimMalt 2253.

τεράτισμα, τό *Wunderzeichen*: Simoc Dial. 3.

τερατισμός, ὁ *Wunderzeichen, Zauberei*: Cyr-AlJo III 251,11.— LS.

τερατόδοξος *an Lügen glaubend*: JoEug-Synod 54,14.

τερατοειδής *von seltsamem Aussehen*: βοτάναι MirDem 212,14. ἀνήρ CodAstr V 1,164,23. *von widernatürlicher Gestalt*: τῶν γεννωμένων τινὰ -δῆ γίνονται PselPhil I 16,188.— Stam; teratoid OED.

τερατοειδῶς *von widernatürlicher Gestalt*: JoEugSynod 20,1.— LSSup.

τερατοεργάτης, ὁ *Wundertäter*: TzetzHist II 924.

τερατόκος *Wunder hervorbringend*: ὄπη PoimMalt 31.— S. τερατοτόκος.

τερατολόγημα, τό *absurdes Gerede, Geschwätz*: SimocTermZ II 126. PhotBib 97a1.112a6. ArethMin II 21,31. NDavGr V 296. PachB I 178,8.— (LS), L, KumN Stam.

τερατομαχία, ἡ *Kampf mit Ungeheuern*: Ὁ βίος τοῦ Αἰσώπου p.47,14,2 (Perry) = 153,14,3 (ed. Papatomopoulos 1999).— Vgl. -μάχος KumN.

τερατομορφία, ἡ *monströse Gestalt*: τοῦ κατ' αὐτοὺς θεοῦ Zigab III 1293A.— Stam.

τερατόμορφος *von ungeheuerlichem Aussehen, mißgestaltet*: Ideler I 160,20. EustMon 435. GMon 652,1. PhotBib 214a3. FickPhund 102,6.— LS, TLG, Stam.

τερατομυθία, ἡ *ungeheuerliche Fiktion*: Diek-Anal 198,24 (Theod. Raith.). TR 245.— L.

τερατόομαι *als Wunder betrachten*: Ammonius 224 (ed. Nickau 1966).— LS, TLG.

τερατοποιέω *Wunder wirken*: CatNT II 25, 32. EpimHom II 409,13 v.l. SynaxCpl 479,40.— L, TLG.

τερατοσκοπία, ἡ *Wunderdeutung*: EustAnt 51,1212. Thalel 48,33. JoDam IV 58,5. TzetzBa 812,39; 815,19. μαγική JoStaur 340,36.— LS, Stam; teratocopy OED.

τερατοτόκος, ἡ *Mutter der Mißgeburt*: Simoc VI 1,8 = XanthHist 398C.— Vgl. τερατοτόκημα KumN; s. τερατόκος.

τερατουργικός *Wunder wirkend*: ὀάβδος ... -κοπάτη MichItal 123,24. Miller: cod. Par. 1193, 30r (De salute recuperata; cf. LascIned 65).— KumN; vgl. -γός LS, L, Stam.

τερατουργικῶς *durch Wunderwirken, auf wunderbare Weise*: VJoChrysS 363,10.

τερατοδία, ἡ *Ungeheuerlichkeit*: JoChrysPG 57,409,23.427,3; 61,354,26 (-δει-); 62,348,57. 350,26.— KumN, Stam.

τεράτωσις, ἡ *Wunderbarkeit*: χρομάτων Dob-Christ 242 (v.l. περ.).

τερεβ- s. **τερεβ-**

τερεβένθινος *des Terpentibaums*: ὀητήν Hippiatr I 134,11; 407,16; 408,15; τερεβίνθ. 278, 22.

τερεβινθεύς, ὁ ? *Terpentinhändler* ? PSI III 239.— Vgl. J.Diethart, Journal of Jur. Papyrol. 44 (2014) 134-135.

τερεβινθίνη, ἡ *Terpentin*: Galen X 393 etc. D. Crawford, Papyri Michaelidae (Aberdeen 1955) 36A,11 (s.IV-VII). Kyran II 6,28; 20,16 etc. τερεβενθίνη Metrod 51,8r. id. DelAn II 384,22. τερεμινθίνη Hippiatr II 288,9.— TLG, DurlDict, RBLGSup, KumN (-vau), Stam; LS, Tgl -vos (adj.); τεττερεβίνθινος WöPapSup II (vgl. τεττερεβίνθος CorpGloss); terebinthinus Saalfeld; s. τερεμινθίνα.

τερεβινθον, τό *Terpentin*: τ. τὸ δάκρυον τῆς κεραμηλέας DelAn II 371,21.

τερεβίνθος, ἡ *Frucht des Terpentibaums*: ὁ καρπὸς τοῦ ἡμέρου σχίνου DelAn II 330,19. τέρεβινθος *Terpentin*: Aelian II 488,22 (Hieracosc.).— τερεβ./τέρεμινθος LS, LSSup, TLG, Tgl, RBLG, AndrArch, (PB), Stam; terebinthus AndréNoms.

τερείτης, ὁ ein Musikinstrument: τοῦ τηρη-τοῦ (sic), ὅπερ ἐστὶ κρουμάτιον μουσικόν BasilMin 16,17.— LS.

τερεμινθίνη s. **τερεβινθίνη**

τερενοποιός *weich machend*: τὸ -όν, ἦγουν μαλακτικόν EustII III 795,17.

τερενούθιν, τό ? Ὠϊτης λίθος λεγόμενος καὶ τ. καὶ χρυσόκολλα Alchim 17,4.— (TLG; Toponym).

τερενόχροος *mit zarter Haut*: TzetzCarmII I 115.— LS, TLG -χρος.

τερετίσματα, τά „*Gezwitscher*“ (musikalische Vortragszeichen): Stathes I 665; III 352. τερε-τίσματα ByzMusMet 235.— (LS, Stam), ODB.

τερετιστής, ὁ *der zirpt, Zirper*: τοὺς μυυσι-στὰς καὶ -τάς TheophylOp 295,8.

τερετίστρια, ἡ *Zirperin, zirpende*: τέπιξ Aes 298,2.— LSSup, TLG.

τερέω *aufpassen*: Trinch 322 (a.1194).— Car; τηρέω LS, Somav, Stam.

τερηδών, ἡ *Eingeweidewurm*: Hippiatr I 208,14,16; 209,4 etc.— LS, TLG, (PB), RBLG, AndrArch, (Stam).

τερητής s. **τερείτης**

τερθρειολογία, ἡ *betrügerisches Geschwätz*: τῶν -γιῶν σου τὸ ἄτοπον AnonTheog I 335.

τερθρεύομαι *spintisieren*: EustPind 6,1. -εὔειν EtymMag 753,6. -εὔειν τηρεῖν, σκοπεῖν, λιπαρεῖν Hesych τ 522 (?).— LS, TLG.

τέρθρευσις, ἡ *Gefasel*: StilbPoem M 763.— Vgl. τέρθρευμα L.

τερθρία, ἡ *Gefasel*: EtymMag 752,54. Eug-Pan 6,42.— LS, L -εία.

τερμάγω ? *beenden*: -γουσι τὴν βίβλον TzetzPorph 316.— Vgl. -άζω LS.

τερματισμός, ὁ *Beendigung*: δρόμου Theod-StudIamb 114,7.— Stam; vgl. -τίζω LS, LSSup.

τερματόεις *kurz*: -εντας χιτώνας NikMesAp XXI 5.

τερματοουργός, ὁ *Vollender*: τῷ -γῶ Χριστῷ CodAstr XI 1,109, f.161v. τῷ -γῶ τῶν καλῶν Θεῶ EuangChor 240,257.

τερματόω *beenden*: JoGeoPant 1043. IsaacPorphPraeter 60,10. TzetzAr I 111,2. *erfüllen*: ὑπόσχεσιν. JacBulg 68,16. *vollziehen, ausführen*: GAKrop I 98,14 (pass.).— TLG, Tgl.

τερμάτωσις, ἡ *Erfüllung*: αἰτηθέντων NChon-Hi 276,29.

τέρμενον, τό (lat. *terminus, terminus*) *Ende*: LampGreg II 739,27 (a.1357). *Termin, Frist*: FontMin VIII 199,39. *τέρμινον* GerlPatr 241,1.3 (a.1496).— TLG, Duc, DucApp I, LexMor, GianKyp, Dieterich 289, Stam, Dem -o(v); vgl. *τέρμινας* (acc. pl.) TLG (Dion. Hal.).

τερμεντίνη, ἡ *Terpentin*: Duc: Nic. Myreps. sect. 1, cap. 87.— Stam -ίνα.

τέρμινθα, ἡ eine flachsähnliche Pflanze: *τέρμινθος* καὶ τ.: ἐμφερές λίνω φυτὸν PsZon 1718.— LS, LSSup (II) -ος.

τερμίνθη, ἡ *Terpentinbaum*: Galen XII 62.— LS, AndrArch, Shipp *τέρμινθος*.

τερμινθίζω *wie Terpentin sein*: (sc. ἴασπις) MelLap 180,18 (Ps.-Diosc.).— *τερεβινθίζω* LS, LSSup, TLG.

τέρμινθος, ὁ *Gips* ? = γύψος DelAn II 322,18; 330,22.— (LS, LSSup, AndrArch).

τέρμινον s. **τέρμενον**

τέρμινος, ὁ (lat. *terminus*) *Ende*: τ.: τέλος FontMin VIII 375,16.— (TLG).

τερμονιάζω *abgrenzen*: AMess 2,26 (a.1095).— Car; vgl. -ίζω LS.

τερμόνι(ο)ν, τό *Grenzstein, Grenze*: -ια Cusa 415 (a.1122?). -ιον Trinch 354 (a.1206). -iv ib. 114 (a.1121). id. 555. id. GuillCorp V 19,7

(a.1151).— Car, MenasGlos, (LS, TLG, PB, AndrArch, Rohlf's -ος); KukBios V 1,247; vgl. *τέρμιον* LS, MenasGlos (*τέρμιονας* Car), AndrArch, Stam.

τέρμιον, ὁ ein Schiffstyp: BoinAkol 189.197. 199.200.— S. ζέρμιον (σέρμιον).

τερνεμέντον, τό (mlat. *torneamentum*) *Turnier*: τζουσοτρίαν καὶ τὰ -ντα CantHist I 205,14.— Nierm, Blaise II, DucLat; s. *τορνεμέν*.

Τερνοβίτης, ὁ *Einwohner von Trnovo*: PachF I 19,17; II 555,18; 565,29 etc.— TLG (vgl. auch *Τέρνοβος*).

τερπάζω *erfreuen*: κεία ThMetCarm IV 51; κέα 82. (med.) *sich freuen*: ib. 191; XVII 9.— S. *ταρπάζω*.

τέρπανδρος *Menschen erfreuend*: καλῆς Poes-Sal 160,47.— (PB, TLG: Name).

τερπικῶς *zum Vergnügen*: AHG III 353,155.— S. *τερπικῶς*.

τερπνοειδής *erfreulich*: οἶκος ThStudIamb 112,2.— L -ῶς.

τερπνόλαμπρος *ergötzlich strahlend*: (sup.) ManCyp 85 (7,30; a.1156) = ColophCyp 351 (3,30).

τερπνοπαγής *zur Freude errichtet*: θάλαμος AnLaur 233,22.

τερπνόστομος *mit angenehmer Stimme*: ἀνήθ AnHier I 423,8 (Lucites).

τερπνοσύνθετος *zur Freude verfaßt*: ὕμνοι StevPal 363,380r (p.221); cf. I. Vassiss, *Initia carminum Byzantinorum* (Berlin 2005) 429.

τερπνοφανής *reizend anzuschauen*: ὑπάμπελον HalkChrys VII 11 (p.439; Cosm. Vest.).

τερπνοφεγγής *fröhlich strahlend*: μάστρες I. Hutter, *Corpus der byz. Miniaturenhss.* III 33 (Stuttgart 1982); cf. PMBZ II 23388 u. I. Vassiss, *Initia carminum Byzantinorum* (Berlin 2005) 816.

τερπνοφορέω *Freude bringen*: VAndR 535 app.

τερπνοφωτόμορφος *von anmutig heller Gestalt*: MercColl II 368,36.

τερποσύνη, ἡ *Freude*: γραμμάτων ProdEid II 17.

τερποφονέω *fröhlich singen*: VAndR 535 app.

τερπικῶς *mit Freude, freudig*: EustrHeirm 252,5.— Detor III; s. *τερπικῶς*.

τερπώλιος *erfreulich*: θυμηδία PrinzOhr 270, 66.— Vgl. *τερπωλός* L.

Τερρακηνός *Bewohner von Terracina*: -ῶν πόλις GregMagnBen XXII 6.

τερράτα, ἡ *Bauernhaus* ? RobCart LXV 105,9 (a.1198); LXVII 107,88.— Car, (MenasGlos); (DucLat).

τερρατικόν, τό (lat. *terraticum*) *Steuer auf kultivierten Boden*: Cusa 628 (a.1137).— DucLat; *terraticus, terragium* Nierm.

τερορέριος, ὁ (afr. terrier < lat. terrarius) *Grundherr*: (pl.) DocRugg 201 (a.1095). Cusa 290 (a.1096). Trinch 185 (a.1145). -ρης Cusa 482 (a.1156). 532-3 (a.1130-40?).— Car; Nierm, DucLat.

τερορήεις ? „trocken“, hart: τερορήεντα: τὰ σκληρά ScholOpp Hal. 1,317 (textus Oppiani habet θ' ἔρορήεντα).— Vgl. τέροσομαι LS.

τεροτριάζω (-ομαι) *schwächer werden* ? Εἰς -άζοντα Aelian II 562,22. ὁ ἰέραξ ὅταν ἄροξηται -άζεσθαι, οὕτως αὐτὸν περιποιήση 23.— Tgl, Dem (-ζουμαι).

τεροτριάκιος s. **τεροτριάκιος**

τεροτριανός *dritter*: χιλιάρχου τῆς -νῆς λεγεῶνος A.Bernard, Pan du désert (Leiden 1977) 10,4, nr.51 (s.I), cf. p.125.— WöPapSup II, (PB), RBLG, (TLG -νή).

Τεροδοαλματεῖς, οἱ eine Militäreinheit: SEG 43 (1993) 1079 (a.446). ἀριθμὸς τῶν τεροδοελημάτων JustinNov 762,9.20.— AvotinsNov, Duc.

τεροτριάκιος, ὁ (lat. tertiocerius) *Beamter dritten Ranges*: DeCer I 405,20. τεροτριάκιος Bas A 281,23.— LS.

τέροτιος (lat. tertius) *dritter*: SB XX 14180,71 (s.II).— Daris, PapInfo (auch Name), TriantLex, (TLG, PB).

Τερτυλλιάνιος (lat. Tertullianus) *des Tertullian*: -ον (sc. δόγμα = Tertullianum senatus consultum) JustinNov 14,20; -νειον 184,17. id. Bas A 2079,13; 2086,2; Τερτυλιάνειον 2089,13. Τερτυλλιάνειον δ. Bas A 1435,23. id. Anat 76,193,11 (θέμα falso pro δόγμα). -ουλιάνειον (Τερτυλιάν. v.l.) δ. PselPoem 8,296; δ. Τερτυλιάνειον 663.— TLG, TriantLex; vgl. Τερτυλιανός PB; RE Va1,845f.

τεροψιθυμέω *das Herz erfreuen*: PoimMalt 1279. LascEp 112,15.

τεροψιθυμία, ἡ *freudiges Gemüt*: Miller: cod. Par. 1193,24v (De salute recuperata; cf. LascIned 65).— KumN, Stam.

τεροψιθύμιος *herzerfreuend*: στέμματα PoimMalt 1658. ἔχβασις τῆς ἐλπίδος 3003.

τεροψιθυμος *herzerfreuend*: ThStudEp 559, 36. VBasS IV 42,17. JoMaurHier 90. APApp VII 50,8 (Bas. Megalomytes). JoPhocas 532C. StichKlim 31. Parpulov 238,55.— TLG, Tgl, Stam.

τεροψιθύμως *mit freudigem Herzen*: PoemApost 148.— KumN.

τεροψικέραννος *der sich über Blitze freut*: ὁ Ζεύς LudwBatr 216,2.

τεροψίχειλος *mit fröhlichen Lippen, erfreulich sprechend*: AnHier I 423,9 (Lucites).

τεροψυχής ? (fort. τεροψυχῶν per haplogram) *herzerfreuend* ? τῶν -χῶν ... δενδρίων Melit 2509.

τεσερεταρόν, τό ein Hohlmaß: AVaz 173, 3.5.— SchilMetrol 127.

τεσσαλάριος, ὁ (lat. tesserarius) *Träger der Parole*: POxy LXII 4344,4 (a.342).— LS (s.v. τεσσαρ.), PapInfo.

τεσσαράγωνος *vierschötig, breitschultrig*: Τυδείδης δ' ἄρα σώματι ἦεν τ. (v.l. τεσσαρόγ.) TzetzCarmII III 668.— Vgl. τετράγωνος LS.

τεσσαρακάδεκα *vierzehn*: JoMaurEp 17, 135.— LS.

τεσσαρακαδεκάς, ἡ *die Zahl vierzehn*: KarnChron 118.

τεσσαρακαδεκέτης *vierzehnjährig*: ApApp II 274,2; 579,4.— LS, LSSup.

τεσσαρακαιεικοσαπλάσιος *vierundzwanzigfach*: ScholEuel II 9,16.

τεσσαρακαιεξηκονταπλάσιος *vierundsechzigfach*: SullSieve 140,19.

τεσσαρακονθέβδομος *siebenundvierzigster*: κανὼν MelGal 121,182.

τεσσαρακονθημέρως *nach vierzig Tagen*: ThStudCatM 7 (p.18 MCL).— LS, L, TLG -ήμερος; s. τεσσερ.

τεσσαρακονταδύο *zweiundvierzig*: Theod. Cyrhr., Eranistes 136,14 (Ettlinger). ACO II 1,1,76,23 (a.451). OecApoec 160,134 etc. MaxQuaest 164,15.— LS, TLG.

τεσσαρακονταεῖς *einundvierzig*: AIV 52,398. 466 (a.1104); 67,90 (a.1295). PsZon 1388. AEsph 7,10 (a.1283-99). ABatop 30,33 (a.1301).— TLG; s. σαρακονταεῖς.

τεσσαρακονταεννέα *neunundvierzig*: Heron IV 264,30 (Heiberg). BasilPG 29,297A; 31,173B. ProclTim II 180,14. CyrHier II 302 c.4. CosmGr 69,14.— LS (auch τεσσερ.), TLG.

τεσσαρακονταεννεάμηνος *alle neunundvierzig Monate*: Ὀλυμπιάδες TzetzAr I 139,2.

τεσσαρακονταεξ *sechsendvierzig*: HalkRom 19 c.5. SymMag 46,14 app. ALavra 50,2.80 (a.1089). AEsph 14,176.205 (a.1318).— TLG.

τεσσαρακονταεπτά *siebenundvierzig*: Flav. Jos., Ant. Jud. 9,280 (II 325,1 Niese). MenolBasil 21D.256D. GCedr I 62,14. ALavra 50,17 (a.1089). TypPant 103,1259.— TLG.

τεσσαρακονταετηρίς, ἡ *Zeitraum von vierzig Jahren*: Bas A 2380,5. Peira VIII 22. DiscXiph I 406. (adj.) 40 Jahre während: ζωή GermII 269,18.— L, TLG, KumN.

τεσσαρακονταετής *vierzigjährig*: AP VIII 12,2 (Greg. Naz.). VEutyeh 710.714. APApp II 332,15. PselHist 94,21.— TLG, Tgl, BauAl, Stam; LS -ής.

τεσσαρακονταετία, ἡ *Zeitraum von vierzig Jahren*: Athan. Emes. 108,12; 488,13 (Simon – Troianos 1989). ColTrip 151,2. LeoNovT 104, 21. Zepos I 222.224 (a.945-59). Bas A 2382,14.

Alter von vierzig Jahren: NGramZet 338,39. Balsam I 565C. JusCan 812A.— LS, TLG, Stam.

τεσσαρακοντάλιτρος *von vierzig Pfund*: μῦθος Jo. Pedias., Geom. 11,20 (Friedlein).

τεσσαρακονταμοιραῖος *von vierzig Grad*: ἀπόστασις SethAn 112,24.

τεσσαρακοντανυχθήμερον, τό *Zeitraum von vierzig Tagen und Nächten*: SynaxCpl 13,29.

τεσσαρακονταοκτώ *achtundvierzig*: Procl-Tim II 176,9. Hesych η 493. Gregent N 294.— TLG; s. σαρανταοκτώ.

τεσσαρακονταοκτωμοιραῖος *von achtundvierzig Grad*: διάστασις SethAn 112,24.

τεσσαρακονταπέντε *fünfundvierzig*: Flav. Jos., Ant. Jud. 11,72 (III 18,3 Niese) etc. Heron IV 308,12 (Heiberg). JoChrysPG 48,895,56. CyrScyth 67,15.— LS, TLG; s. σαρανταπέντε.

τεσσαρακοντάριθμος *vierzig an der Zahl*: NikMesAp XXVII 2. SchiroSched 27,32. FollieriInitia IV 44.

τεσσαρακοντάριος *der (einen Sold von) vierzig (Nomismata) erhält*: στρατός TheophContF II 26,3. id. JoScyl 46,30. οἱ -οι JoGen 35,66. id. TheophCont 624,4.

τεσσαρακοντάς, ἡ *Zahl von vierzig (Menschen)*: HalkHag 155. ProdCal Jul 10.— LS, L, TLG, Stam.

τεσσαρακοντάσημος *mit vierzig Streifen*: ἐσωφόρια KrestAus 58 (a.1139). ἐνδυτή PetitNotre 123,17 (a.1449?).

τεσσαρακονταστάδιος *vierzig Stadien lang*: παρασάγγης SyITact 3,3. μέτρον 4.— LS, TLG.

τεσσαρακοντατέσσαρες *vierundvierzig*: Procl-Tim II 33,10. JoCaes XXIV 62. OecApoc 195,123. VAthAthon 34,29; 36,41.— TLG.

τεσσαρακοντατρεῖς *dreiundvierzig*: Flav. Jos., Contra Apionem 1,108 (V 19,7 Niese). Aristid. Quint. 128,12 (Winnington-Ingram). AIv 79,258 (a.1320). ALavra 108,77 etc. (a.1321).— TLG.

τεσσαρακοντούτις *vierzigjährig*: Zonar II 434,15.— L; LS, TLG (auch τεσσαρ.) -οὔτης.

τεσσαρακοστιαιτικός *der Quadragesima, der Fastenzeit*: χρόνος ThStudCatM 43 (p.119 MCL).

τεσσαρακοστήζω *die Fastenzeit einhalten*: ThStudCatech 77.

τεσσαρακοστικός *der Fastenzeit*: κάματος ThStudCatM 29 (p.208).

τεσσαρακοστόγδοος *achtundvierzigster*: TzetzHist VII 179; IX 890. τὸ -στοόγδοον *ein Achtundvierzigstel*: JulAfricW F62,45 (-στόγδοον v.l.). τεσσαρακοστόγδοον CPR X 135,8,9 (s.VII). τεσ(σ)ερακοσθόγδον PPrag I 24,6 (s.III).— LS-Sup, PapInfo, WöPapSup II, WöPapSup III, Tgl.

τεσσαρακοστόδνος *zweiundvierzigster*: Tannery 120,7.11.13 etc. (Nic. Rhabdas).— TLG.

τεσσαρακοστοέννατος *neunundvierzigster*: Tannery 120,22 (Nic. Rhabdas).

τεσσαρακοστόπεμπτος *fünfundvierzigster*: PselWest 18. ManBry 250,21.26.

τεσσαρακοστόπρωτος *einundvierzigster*: Psel-Poem 54,74. EuangSem I 290 (s.XI).

τεσσαρακοστοτέταρτος *vierundvierzigster*: ManBry 206,17.— TLG.

τεσσαρακοστότριτος *dreiundvierzigster*: Psel-Poem 53,291.

τεσσαρακοστογδαῖος *am achtundvierzigsten Tag*: ἐπιπλοκή Galen VII 478 (cf. ἐνενηκοστοογδαῖος ib. 501).

τεσσαράντα (< τεσσαράκοντα) *vierzig*: RomG 2,14,4. KamAst 1675. CodAstr IX 2,171b,5.— S. σαράντα.

τεσσαραντολειτούργημα, τό *Messe nach vierzig Tagen*: Goar 541.

τεσσαράπλευρος *vierseitig*: ἀσπίσι -εὔρας TzetzCarmII III 244.

τεσσαρασκαίδεκα *vierzehn*: Galen XII 614. Pollux VIII 108. ScholHip II 444.448.— TLG.

Τεσσαρασκαιδεκαῖται, οἱ *eine Sekte*: PhotHom 166,4. RhalPot VI 59 (Matth. Blast.).— Τεσσαρεσκ. L; s. Τεσσαρισκ.

τεσσαρασκαιδέκατος *vierzehnter*: ScholHip II 318,28; 533,21 etc. PhotHom 166,2. JoMaurEp 17,133.— LS, TLG, PapInfo.

τεσσαράωρος *vier Stunden lang*: Metrod 54.

τεσσαρεσδέκατος *vierzehnter*: CatNT III 402,16. Walz VI 277,19 (Jo. Sic.).— LS, LSSup -καδέκατος.

τεσσαρεσκαιδεκαετηρίς, ἡ ? *Periode von vierzehn Jahren*: τέσσαρες καὶ δεκαετηρίδα (sic ed.) GregAntKam 333.343.

τεσσαρεσκαιδεκαετής *vierzehnjährig*: Galen, Corp. med. gr. V 4,1,2 (Berlin 1978) p.324,13 codd. (ed. -έτης). Artemid. II 70,3 (197,1 Pack). Greg. Thaum., In Orig. V 9 (SC 148). GrNyss-Op Suppl. 23a,4. -έτης VignatS 6,28. id. NSteth-Vi 135,23.— LS, TLG.

τεσσαρεσκαιδεκάκις *vierzehnmal*: Porph-Harmon 150,5. -άκι ScholEuel I 181,7.— LS, TLG.

τεσσαρεσκαιδεκαπλασίον *vierzehnmal mehr*: PorphHarmon 150,3.

τεσσαρεσκαιδεκάπους *vierzehn Fuß lang*: ScholEuel II 271,2.19.— TLG.

τέσσαρις *vier*: TestSal 104,5. ChronPasch 107,4 etc. EuphChalc 26 c.13a. VPetr I 50,20. PselPoem 58,148.— TLG, KrMel B 527.533; τέσσαρες LS, L.

τεσσαρισκαίδεκα *vierzehn*: HalkRom 31 c.10. IgnDiacGr 89,1 v.l. JoMaurEp 17,140. LXX Tob. 8,20 app. JoAntR 216,18 v.l.; 220,44 codd.— τεσσαρεσκ. LS.

τεσσαρισκαιδεκαετία, ἡ *Zeitraum von vierzehn Jahren*: PhotAm 313,16.31.32.

τεσσαρισκαιδεκαταία, ἡ (sc. ἡμέρα) *vierzehnter (Tag)*: ChronPasch 5,3; 6,18; 20,22 etc. — TLG, Psaltes 20; LS, TLG τεσσαρεσκαιδεκαταίος.

Τεσσαρισκαιδεκατίται, οἱ eine Sekte: GMon 477,18.— S. Τεσσαρασκ.

τεσσαρισκαιδέκατος *vierzehnter*: PsKais 218, 100. JoPhilProc 538,1 etc. Agathange 135,19. ScriptMax 73,15. ChronPasch 24,1 etc. ConcPp 628 tit.— TLG; LS, LSSup, Tgl τεσσαρεσκ.

τεσσαρότρεις *vier oder drei*: TzetzHist XI 337.

τεσσερακονθήμερος, ἡ *Zeit von vierzig Tagen*: DidymPsalm 43,27.— τεσσαρ. LS, L.

τεσσερακονταρούρειος *von vierzig Morgen*: κοίτη Papyrus grecs de l'Inst. franç. d'archéol. orient. III (Cairo 1975) 18,26 (s.II).— Vgl. τεσσαρακοντάουρος LS.

τεσσερακοστόγδοος s. **τεσσαρακοστόγδοος**
τεσσερακοστός *vierzigster*: DidymGen 155, 22. DidymZach II 272.289 etc. PsKais 135,4.— TLG, PapInfo; LS, LSSup τεσσαρ.

τεσσεράριος, ὁ (lat. tesserarius) *Paroleträger*: SB XXII 15801,4.16 (a.419). LydMagS I 46,5 (τεσσαρ. codd.). LexLyd 230,45 (v.l. τεσσαρ.).— LSSup, TLG, PapInfo, PHIconline; τεσσαρ. LS, Daris, RBLG, RBLGSup; s. θεσσαράριος.

τεσσερεσκαιδέκατος *vierzehnter*: DidymGen 34,15. DidymZach II 301.— LS s.v. τεσσαρ. (dies auch LSSup), TLG.

τέσσερις (= τέσσαρες) *vier*: ἄνθρωποι τ. MathVind 366.— TLG, LexMor, GeoponVen, Dem.

τέστα, ἡ (lat. testa) *irdenes Gefäß, Schüssel*: Alchemist X 194,5; 225,5.— ManGreg, LexPont, (PLP); s. τέστον.

τεσταμεντάριος (lat. testamentarius) *im Testament bestimmt*: Bas B 2159,20; 2181,19.20; 3408,15. ἐπίτροπή Bas B 2205,15. ἐπίτροπος Ecl-Bas 72,9. id. Zepos IV 499 εἶ. 504 ξα.— TLG, TriantLex, FontMin VIII 453.

τεσταμεντιφακτίων, ἡ (lat. testamenti factio) *das Recht ein Testament zu machen*: Bas A 1795,19; B 485,26.27 etc. τεσταμεντικτίων (sic male) FontMin IX 225,568 app.— TLG.

τεσταμέντον, τό (lat. testamentum) *Testament*: Bas B 134,28; 3108,21; 3109,11 etc. Boeth 119,3; 180,2.6.23.— TLG, TriantLex, FontMin VIII 453, ManGreg.

τεστατίων, ἡ (lat. testatio) *Zeugnis*: Bas B 1166,8; 3766,14.

τεστατόριος, ὁ (< lat. testator/-orius) *Testamentserrichter*: FontMin VIII 162,12.— (testatorius Nierm); vgl. τεσάτωρ LSSup, L, TLG.

τεστιμονάλια, ἡ (< lat. testimonialis) *schriftliches Zeugnis*: Bas B 1378,17.

τεστιμονία, ἡ (< lat. testimonium) *Zeugnis*: τ. μαρτυρία FontMin VIII 286,9; 326,19.

τέστον, τό (lat. testum) *irdenes Gefäß, Schüssel*: Alchemist X 213,2; XI 25,1. δισκάρια, τὰ κοινῶς λεγόμενα τέστα, ὃ λέγεται λεκάνη Goar 498.— S. τέστα.

τετανοσκελής *mit gestreckten Beinen*: Manas-Kurtz II 80,30; 86,255. Miller: cod. Coisl. 278, 147 (Germ. II).

τετανόω A *straffen, glätten*: OribasEun 457, 19.— LS.

τετανόω B s. **τιτανόω**

τετανώδης *angespannt*: ActaPhil 151. Hippiatr II 235,7.— LS, TLG.

τετανῶς *angespannt*: EustMin 187,89.— LS, LSSup, TLG -ός.

τεταπεινωμένος *demütig*: Antiochus, PG 89,1696B. ThStudEp 138,15. ThStud 83 (p.28 MCL). GCedr II 42,2. EtymGud 333,25.

τεταρθήμερος *viertägig*: νεκρός ArethSchol 131,7.

τεταρταῖκῶς *viertägig*: StephProg 223,17.— LS, TLG, Tgl -ός.

τεταρταίω *viertägiges Fieber haben*: Metrod 66 ρβ.— LS, TLG, DurlDiect -αῖζω.

τεταρτημοριαρχέω *den vierten Quadranten regieren*: CodAstr IX 1,180,29; 181,7.14.16.— S. τετραμοριαρχης.

τεταρτημοριαρχία, ἡ *Regieren des vierten Quadranten*: CodAstr IX 1,180,27.

τεταρτηρόν, τό eine Goldmünze (seit ca. 964, geringer als ein Nomisma): EpBib 9,5; νόμισμα 10,4; id. 11,9; 13,2 (additamenta posteriora). JoScyl 275,70. AIV 38,3 (a.1065). MichAttDiat 69,865. νομίματα 888. νόμισμα Zonar V 506 app.; -ερόν 507,2 (v.l. -ηρόν). -ηρόν eine Kupfermünze: νομίματα TypPant 39,174. 186; 41,198.202 etc. TzetzEp 137,18; 172,12. τρικέφαλα Dmit I 769.— (LS), TLG, ODB, AIV II S.176, SchilMetrol 168, OED; s. ταρτερόν.

τεταρτηρός aus Tetartera bestehend: λίτρα AIV 47,25.29.40.41. ποιότης 54 (a.1098).— TLG.

τεταρτιάζω *vierteilen, vierteln*: DelAn I 593, 26.— StathesKret, Katur, Fortun, Duc, Somay, KumN, Dem.

τεταρτίζω *ein viertägiges Fieber haben*: ἡμυτρηταῖοι καὶ -ίζοντες L. Vouaux, Les Actes de Pierre (Paris 1922) 402 c.31.— Tgl; vgl. τεταρταῖζω LS.

τετάρτιον, τό „Viertel“, ein Hohlmaß: AIV 11,16 (a.996). DelTyp 79,28; 81,8. Achiland 30,36.38.63 (a.1314). ADoch 48,44 (a.1381) etc. SchreinFin 3,129; -tv 14,11. eine Abgabe: pl. -ta Paphr 1413,6 etc., 1414,4 etc., 1415,11 etc. (s.

VIII). -iv *Viertel*: ProdEid IV 211.— LS, TLG, PapInfo, WöPap III 251, SchilMetrol 102.114. 147; Sachlik, Herodes, GeoponVen, Somav, Stam, KontLeuk -i(ov); vgl. τεταρτία DucApp I.

τεταροβαΐζω *den vierten Preis erringen*: ThStudEp 177,33.

τεταροτόζυγος *zur vierten Konjugation gehörend*: GazGramm 57,21; 57,25; 66,21 etc.

τεταροτόθυρον, **τό** *vierte Tür*: DeCerTM 63, 18.

τεταροτόκλιτος *zur vierten Deklination gehörend*: GazGramm 34,24; 66,19 etc.— KumN.

τεταροτοκνίδιον, **τό** ? *ein Viertel κνίδιον* (ein Weinmaß): τετρακνίδιον OAshmShelton 51,1-5.8 (s.VI); sed cf. ArchPF 46 (2000) 105 adn.97.

τέταρτον, **τό** „Viertel“, ein Längenmaß: GeomFisc 38,22; 48,11; 50,34 etc.— (LS -ος), SchilMetrol 17f.

τεταροτοποιός *den vierten (Tag) ausmachend* ? ἐκ τόπου λευκάνσεως -οῦ LascEp 135,24.— Mandel II; vgl. -ποίησις Dem.

τεταροτοσυλλαβία, **ἡ** *Position als viertletzte Silbe*: GazGramm 76,35 (falso τεταροθ.).

τεταροτοσύλλαβος *eine vierte Silbe habend, viersilbig*: CramOx IV 212,31.— Vgl. τετρασ. LS, TLG.

τεταροτόω *im vierten Tag sein*: PsKais 94,8.

τετάρτως *viertens*: Galen VII 49. TzetzII Σ 57. TzetzAr III 821,6. TzetzHist XI 191.— (LS).

τετενίσματα, **τά** *musikalische Vortragszeichen*: Stathes I 665; III 352. ByzMusMet 235.

τετεχνασμένος *listigerweise*: EustAnt 26, 588.— Vgl. τεχνάζω LS, LSSup.

τετεχνιτευμένος *kunstvoll*: PselPoem 53,410. BekkerAn 205,31.— Vgl. τεχνιτεύω LS.

τετιμημένος *gehört, mit Ehre*: Mansi XIII 264A (a.787).

τέτοιος *solch, derartig*: τέτοιος λογῆς MM VI 239 (a.1295).— TLG, Duc, LexMor, KrMel B 429f., Somav, Dem, Andr; s. τοίτοιος.

τετοιώνω s. **τιτοιώνω**

τέτρα *viermal*: τέτρα γὰρ τέσσερα τέτρα ἐξήκοντα τέσσερα DidymGen 184,13.

τετραβαγγέλι, **τό** *Buch mit den vier Evangelien*: PetBel 284 (s.XIV).— S. τετραευαγγέλιον.

τετραβάγγελον, **τό** *Buch mit den vier Evangelien*: TestBoil 25,146. EngPatm 50,109 (a.1073). TaktNikH 422,28. EuangSem I 469 (a.1191). InvPatmos 53 etc. Atsalos 252 (a.1226). τετραυαγγέλου (sic) ManCyp 85 (a.1156) = τετραυαγγέλιου CarrMan 77.— Stam -ο; s. τετραευαγγ.

τετραβασιλείος *der vier Könige*: βίβλος TzetzHist VI 266. τὸ -ον *vier Bücher der Könige*: PsChrysPG 56,341,13. PselPoem 1,181 etc. MichAttDiat 125,1743; 127,1750. Arranz 169,3

(a.1131). NikSeidSyn 103,1; 107,11.— TLG, Tgl; vgl. τετραβασιλεία KumN.

Τετράβηλον, **τό** (< lat. velum) „*Gemach mit vier Vorhängen*“: Τετράπυλον πρόην ὀνομάζετο T. ScriptOr 181,7.— BergerPatria 183.358f., (L, Duc 187, Bergotes; tetravela Nierm).

τετράβιβλος *aus vier Büchern (bestehend)*: σύνταξις PselPoem 8,19. id. PselTheol II 3,395. (subst.) ἢ τ. *vier Bücher*: τῶν εὐαγγελίων Longo-Conc 334 ε' 2. ἐγκωμιαστική PhotBib 95b7.17. ErmAnecd 9,16 etc. (Theoph. Prot.).— LS, TLG, Tgl.

τετράβοιος *vier Rinder wert*: EustII I 384,32. EustOd I 74,11.— LS -βόειος, τεσσαράβοιος.

τετραβόλος, **ὁ** ? *eine Belagerungsmaschine*: -ους LGram 347,15 (= πετροβόλους TheophCont 617,14).— (LS, LSSup).

τετράβραχος, **ὁ** *Versfuß aus vier kurzen Silben*: CramOx III 311,19.26; 312,32 (Tzetz.). Schol. Aesch. Pers. 657.897 (Massa Positano). ScholArK I 3,2,128,889c; 162,1154b.— LS, TLG, Tgl, KumN.

τετραγαμέω *viermal heiraten*: Balsam II 992B.— KumN.

τετραγαμία, **ἡ** *vierte Heirat*: ArethMin I 101, 5; II 132,14.17. NPatLet 32,3 etc. NPatMisc 197,2 etc. Zepos I 192 (a.920).197. SynaxCpl 920,49. DaphCor 2,15.18. VBasS III 21,4.9.— TLG, Tgl, Kleis, ODB.

τετράγαμος *viermal verheiratet*: GautBulg 91. BenSbornPril 16,27.— Kartan; tetragamus Blaise I.

τετράγαθον s. **τετράκανθον**

τετράγγουρον, **τό** *ein Kürbisgewächs*: Hieroph I 442. Achmet 197,13. Seth 108,1. ProdEid II 65-3 (H). σίκυα, τὰ -α BoissAn IV 402,723. DelAn I 598,18; II 377,13; 454,17. DelLex 81,3. -άγκουρον Seth 108,1 v.l. id. Suda σ 401 v.l. DelAn II 338,9; 359,5. AIV 97,24 (a.1421).— LS (Suda), TLG (auch -ος/-ω), Tgl, SimObst 216-8; KukBios V 1,95; (Porikol 236 -ος), Stam -ο.

τετραγγουρόσπερμα, **τό** *Samen eines Kürbisgewächses*: DemPepPro 59,11. τετραγκ. BlemMed 67,52r. id. KonstMelit 214,2.

τετραγένεια, **ἡ** *vierfache Verschwägerung*: CupLeg 180,19 (s.XIV).

τετραγενής *vierfach*: λαός Gregent 1,447; id. 6,148; πλῆθος I 449. σχῆμα Walz VI 343,10 (Jo. Sic.).— LS, L; tetragenous OED.

τετράγκα(ν)θον s. **τετράκανθον**

τετραγκουρ- s. **τετραγγουρ-**

τετραγκουρόζωμος, **ὁ** *Saft eines Kürbisgewächses*: BlemMed 61 E' = Ideler II 320,8.

τετράγμαπτος *vierfach gekrümmt*: δρόμοι CramOx IV 126,20 (Tzetz.).

τετράγραμμα, τό *Wort aus vier Buchstaben* (der Name Gottes JHWH): BoissAn IV 460 = PitraSpic III 447.— Tgl (male pro -άμματον; cf. L), EO 7 (1904) 54; tetragram OED.

τετράγραμμος *von vier Skrupel* (= 1/6 Unze): στατήρ: -ον νόμισμα SynagLex 443 σ 194.— LSSup, TLG, (LS, L; tetragrammus NLW).

τετραγράφων *mit vier Buchstaben schreiben*: -γεγραμμένος CodAstr IV 132,16.

τετράγυιος *vier Morgen Landes groß*: ὄρχατος Homeroc II 1258 v.l.— LS, TLG -υος.

τετραγωναῖος *vierschönig, breitschultrig*: Dmit I 86.— LS, L -ιαῖος.

τετραγωνειδῶς s. **τετραγωνοειδῶς**

τετραγωνέω *in Quadratur stehen (zu)*: Vett-Val 415,12. τινά HeliodCom 59,13sq. id. Cod-Astr I 170,13.— LS (Philopatris), TLG; s. -νίζω.

τετραγώνησις s. **τετραγώνισις**

τετραγώνια, ἡ *Viereck*: JoGeo 279,9.— (LS, Stam); s. -ώνιον/-ιος.

τετραγωνίζω *in Quadratur stehen zu*: τινά HeliodCom 3,14. id. TzetzII Δ 63; X 47.— LS, TLG, Tgl, Soph; s. -νέω.

τετραγώνιον, τό *viereckiger Behälter*: DeCer I 701,8 (-όνιον).— LSSup, TLG; L, TLG -ιος.

τετραγώνισις, ἡ *Bilden eines Vierecks, Quadratur*: ἐν -ίσειν ManasStich 62,272 = -ήσειν PoemAstr I 272. PachQuad 308,13.

τετραγώνισμα, τό *Viereck, viereckige Form*: TzetzHist IX 121.— LS, TLG, Stam.

τετραγωνοειδής *in quadratischer Form*: Herod I 360,29. Zigab II 433C.— LS (auch -νώδης), TLG, Tgl, Stam.

τετραγωνοειδῶς *in quadratischer Form*: PraecMil 32,181 (-γωνοειδῶς ms.). AnonLog 133, 8. EustII I 742,13; 762,6. -γωνοειδῶς TypNicCas 168.— LS (Eust.).

τετραδακτυλαῖος *vier Finger lang*: Geopon XI 18,2,14. DeCerTM 211,126; 227,148; 233,220. VBasS III 3,17. TestMed III 244,127. -ύλεος Metrod 54 κ'. -ύλιος TestMed III 246,166; 249,269.272.— LS -λαῖος; vgl. -δάκτυλος LS, TLG, Tgl, Stam; tetradactyl OED.

τετραδαρχία, ἡ *Viererherrschaft*: Aristides I 716.743 (Dindorf).— LS, TLG, RBLGSup; tetradarchy OED.

τετράδεκα *viermal zehn*: GeomFisc 196,22 = PselPoem 58,218.

τετραδεκαπύρσευτος *vierzigfach erleuchtend*: χορός AHG I 160 app.; id. 164 app.; τῶν ἁγίων ξυνοῶς VII 127,10. λαμπάς BartInni 166. χορεία MR I 7; χορός IV 58. id. StichBer 151.— Athena 54 (1950) 217.

τετραδεκάριθμος *viermal zehn zählend, vierzig an der Zahl*: MirGeorg 43,19. AHG VII 134,200. SteffIt IX 3. FollieriInitia IV 45.95.137.

τετράδελτος, ἡ *vier Bücher*: LChoerChil pr. 6.

τετράδελφος *vierstämmig*: πλάτανος AXer 5, 19 (a.1056).— KumN.

τετραδέομαι *vervierfacht werden*: G. Giardina, Giovanni Filopono matematico (Catania 1999) 148,9 (p.165). LascDel 111,5.

τετράδερμον, τό *Pergamentquaternio*: Viteau 79.— (LS; L falsch), Tgl.

τετράδεσμος *durch vierfache Fesseln*: -οις ἀνάγκαις διελκόμενος AHG IX 291,131.

τετράδη, ἡ *vierter Tag der Woche, Mittwoch*: OikList 179,2 (Philoth.). TheophCont 430,1.15. HagNik I 277,19. DidascChrist 233-4,VII. *vierter Tag des Monats*: KamAst 3521.— TLG, Bus, Somav, Stam, Andr; tetrada DucLat.

τετραδήσιος *vierfach gebündelt*: κίονες Script-Or 176,7. *vierseitig ummantelt*: ἔμβολος ib. 200,2; Ὀκτάγωνον 226,7. -ίσιος ἔμβολος 23,12; id. 24, 17.— BergerPatria 284.

τετραδιαῖος *quadratisch*: λίθοι OracLeo N 82 (p.96).

τετράδιον s. **τετραόδιον**

τετράδιος *von vier (Noten)*: (νόμος) PhotLex I 449 = Suda v 478.— (LS); s. τετραοῖδιος LS.

τετραδιπαρασκευή s. **τετραδοπαρασκευή**

τετράδιπλος *vierfach gefaltet*: ὄρακος Dob-Christ 48,2. id. SynaxCpl 896,19. id. HalkIned 258,22 (ed. falso -δίπλου). id. GCedr I 309,17.— L, Dem.

τετραδίσκιον, τό *kleines Heft*: TzetzHist IX 276.

τετραδίτζιον, τό *kleines Heft*: BartJun 14 (a.1114).

τετραδιφρηλάσιον, τό *Lenken eines Viergespanns*: ProdGed XVI 148 (v.l. -ηλήσας).

τετράδιφρος *mit einem Viergespann*: ἀγών ProdGed XII 38.

τετράδομος *vierfach gebaut*: θεμέλιον Neoph-Syng II 413,15sq.

τέτραδον, τό *Quaternio, Heft*: KadSem 762 (s.XII).— Somav; vgl. -άδιον LS, L, TLG, Tgl (-αδειον), Stam.

τετραδοπαράσκενα, τά *mittwochs und freitags*: Nomoc 134 nr.417. MelGal 203,22.— Lex-Pont.

τετραδοπαρασκευάς, ἡ *Mittwoch und Freitag*: τὰς ἁγίας -άδας TestBoil 26,182.

τετραδοπαρασκευή, ἡ *Mittwoch und Freitag*: JoDamPG 95,72D. ThStudCatM 44 (p.319); 67 (p.471). Suvorov I 408. PG 88,1913B-1916B. TaktNikH 74,32; 76,5 etc. Arranz 5,26; 185,11 (a.1131). GedParal 168b.169b. τετραδιπ. Petit-Notre 86,4.— TLG, Tgl (2081B), PetitNotre 111, Bergotes.

τετραδόπουλον, τό (*kleiner*) *Quaternio*: -α τρία TheolLet 3,253.

τετραδραχμία, ἢ *Vier Drachmen-Steuer*: PSijp 20,13 (a.170). ZPB 133 (2000) 169,11 (a.254).— PapInfo; vgl. -μαῖος LS; s. διδραχμία DGE.

τετροάδρομος *vierfach* ? στέγεστρα C.Roberts – E.Turner, Documents of the Ptolemaic ... Periods (Manchester 1952) 627,39 (s.IV).— (TLG, sed cf. DeCerTM 57,642 τέταρτον δρόμον).

τετροάει *viermal*: DöBeitr 113,14. -άη Geom-Fisc 170,13.— Vgl. -άα LS, LSSup.

τετραεικοσαετηρίς, ἢ *Zeitraum von viermal zwanzig Jahren*: -ρίδες ἡλίου CodAstr XI 1,46, f.8v.— S. εἰκοσ.

τετροάετηρος *vierjährig*: ἰκμάς NonnDion 19, 122.— LS (Hesych).

τετραευαγγέλιον, τό *Buch mit den vier Evangelien*: EuangSem I 153 (a.1027). AnHier II 60,16. Dmit I 543; II 118 etc. Arranz 230,26 (a.1131).— WKopt, TLG, Tgl, Dem; Bergotes, Clugnet, ODB 861, LMA; tetravangelia/-ium DucLat, OED; s. τετραβαγγέλι.

τετραευαγγέλιον, τό *Buch mit den vier Evangelien*: MichAttDiat 93,1232.1236. TypGregPak 121,1700-2. AXen 1,87 (a.1089). FickPhund 24,20. VAthAthon 139,35. ManCyp 81 (a.1153).— TLG, Tgl; s. τετραβάγγελο.

τετροάξυγος *aus vier Paaren bestehend*: NeophSyng III 349,55. τὸ -ον *vierfaches Gespinn*: ib. 349,52.— KumN; vgl. -ξυγος LS, Tgl.

τετροάξυγος *vierspännig*: JoGazL 257.— LS, TLG, Tgl.

τετροάξυξ *vierfach*: μορφή Heitsch I 24,9 (s. IV).— LS, L, TLG, Tgl.

τετροάηχης *vierstimmig*: ὄργανον ThStud-Iamb 105d3.

τετροάηχος *vierstimmig*: τὴν -ον τῶν Ἀποστόλων λόγαν Pisid., PG 92,1733A. *in den vier Tonarten*: παρακλητική TypGregPak 123,1720. -ον (sc. βίβλον) ListPatm 498.— Stam.

τετροάθερος ? χορὸς εὐκλεῶν FollieriInitia IV 45.

τετροάθετος *aus vier Schichten*: EustII II 799,4; III 757,3. EustOd II 274,14.

τετροάξω *an Quartanfieber leiden*: Metrod 67 ρδ'. *mit Quartanfieber verbunden*: ὄνγιον AnHier IV 389,20 (cf. 525).— LS, TLG.

τετροάϊππος *mit vier Pferden*: Hesych τ 345. 663.666. ScholEurS I 194,21; 195,19. τὸ -ον *Viergespann*: PsKais 70,13. ScholHGen I 145,9.— LS, L, TLG, Tgl.

τετροάϊστορον, τό *vierteilige Geschichte*: TzetzHist II 871.

τετροκαίδεκα *vierzehn*: F.Zimmermann, Griechische Roman-Papyri (Heidelberg 1936) I A 83.— TLG.

τετροκαϊδεκάς, ἢ *vierzehnter (Tag)*: R.Mer-

cier – A.Tihon, Pléthon, Manuel d'Astronomie (Louvain-La-Neuve 1998) 142,2.

τετροκαϊδέκατος *vierzehnter*: TzetzHist VI 254; 714, Hespel, Le florilège cyrillien ... (Bibliothèque du Muséon 37) 186,18.— LS.

τετροκαϊκοσαπλάσιος *vierundzwanzigmal*: ScholEucl II 9,11.

τετροκαϊκοσαπλασίον *vierundzwanzigmal*: Ptolem., opera I 1,236,19; 238,18; 240,3 (Heiberg).

τετροκαϊκοσίμετρος *von vierundzwanzig Versfüßen*: περίοδος ScholArK I 2,199,824a.

τετροκαϊκοσίπηγυς *vierundzwanzig Ellen lang*: Posidippus 19,3 (Austin-Bastiniani).

τετροάκαιρος *von vier Zeiten*: ὄν συντελεῖ μὴν -αίφω συνδέσει NPB X 2,220.

τετροκαλαμαράτος, ὁ „*Viermaltintenkleckser*“: ProdEid III 208.

τετροκάμαρος *mit vier Wölbungen*: ναὸς *Kreuzkuppelkirche*: JoPhocas 540B = 541C; σχῆμα 542D. (subst.) τὸ -ον MM III 55 (a.1201).— LS, L, TLG; tetracamarous OED.

τετροάκανθα, ἢ *Tragant, Astragalus*: Darem-Not 145.— S. τετροάκανθον.

τετροκάνθηλος, ὁ *Verbindung von vier Packkörben*: Theoph I 423,23 app. (ὑποτ. ed. = L); cf. Klio 69 (1987) 571-2.

τετροάκανθον, τό *Tragant, Astragalus*: DemPepPro 57,13; 60,12 etc. Hippiatr II 290,15. DelAn II 377,17. NystUps 269. -άγκανθον DemPepPro 59,12; 80,11 etc. id. JoPhys 184,9. id. KonstMelit 215,10. -άγκαθον Alchim 331,9. id. Aelian II 408,13. -άγκαθον DelAn II 454,2. -άνγκαθον DelLex 76,13.— Tgl, Rezeptbuch, Somav, Stam, Heldreich 32 -o(v); vgl. τραγάκανθα/-ος LS.

τετροκαρικοξύλον, τό ein quadratisches Gebäude: TypKechar 149,2324.2326.— S. καρικ.

τετροκατακυλάτος *ganz und gar verwerflich* ? παπαδίτζης: Τὸ Βυζάντιο κατὰ τὸν 12ο αἰῶνα, ed. N. Oikonomides (Athen 1991) 493, cf.525-6 (-κοιλᾶτος ?).

τετροάκεντρος *vier Zentren umfassend*: τόποι GlykKeph I ροβ',261. κοσμικὴ διάθεσις NChon-Or 87,9.

τετροακεράτιον, τό eine Abgabe: SB XX 14692,3 (s.VI). BerichtPap VIII 516,211 (s. VII).— LSSup.

τετροακέρατος *von vier Keratia*: τόκος Theoph I 487,18. GCedr II 38,14.— (LS, L), TLG; s. κεράτιον (1/24 νόμισμα).

τετροακίονιον, τό *Gruppe von vier Säulen*: NicephH L5,5 (p.169). -iv MalalT 152,85. id. EriphHag 68,12 (v.l. -ιον); id. 69,11.— LS, RBLG.

τετροκισκαίδεκα *vierzehn*: JoMaurEp 17,139.

ΤΕΤΡΑΚΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΣ *vierzehnter*: EustOd I 306,39.

ΤΕΤΡΑΚΙΣΜΥΡΟΣΤΟΤΕΤΡΑΚΙΣΧΙΛΙΟΣΤΟΟΚΤΑΚΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΣ *vierundvierzigtausendachthundertster*: Jo. Pedias., Geom. 19,2 (Friedlein).

ΤΕΤΡΑΚΙΣΜΥΡΟΣΤΟΧΙΛΙΟΣΤΟΕΚΑΤΟΣΤΟΔΩΔΕΚΑΤΑ, **ΤΑ** *einundvierzigtausendeinhundert Zwölfstel*: PlanCalc 155,5.

ΤΕΤΡΑΚΙΣΜΥΡΟΣΤΟΧΙΛΙΟΣΤΟΕΞΑΚΟΣΙΟΣΤΟΕΞΚΑΙΔΕΚΑΤΟΣ *einundvierzigtausendsechshundertsechzehnter*: Centaurus 22 (1979) 23,13 (Isaac Argurus).

ΤΕΤΡΑΚΙΣΧΙΛΙΟΣΤΟΕΚΑΤΟΣΤΟΕΝΔΕΚΑΤΑ, **ΤΑ** *viertausendeinhundert Elfstel*: PlanCalc 151,11.

ΤΕΤΡΑΚΙΣΧΙΛΙΟΣΤΟΕΝΕΝΗΚΟΣΤΟΕΚΤΟΣ *viertausendsechsunneunzigster*: -a ScholDioph 700, 734-5.

ΤΕΤΡΑΚΙΣΧΙΛΙΟΣΤΟΕΞΗΚΟΣΤΕΤΑΡΤΟΣ *viertausendvierundsechzigster*: PsElias 8,19 (p.3).

ΤΕΤΡΑΚΙΣΧΙΛΙΟΣΤΟΣ *viertausendster*: GCedr I 180,16; 199,6.7. RhalPot VI 27 (Matth. Blast.).— Vgl. -χίλιοι LS, TLG, Tgl, Stam.

ΤΕΤΡΑΚΙΩΝ *mit vier Säulen*: (= Windrichtungen): κυκλῶν -ίονα κόσμον Prodrom 1224B. (subst. pl.) *vier Säulen*: ἐν τοῖς -ίοισι Theoph I 294,14.— LS.

ΤΕΤΡΑΚΛΑΣΤΟΣ *in vier Teile zerbrochen*: ξίφος TzetzII Γ 155.— LS, TLG.

ΤΕΤΡΑΚΛΙΜΟΣ *mit den vier Regionen*: κτίσις Ephr 7197. id. EphrPat 9675. τὸ τῆς οἰκουμένης -ον HolobOr I 45,15 = HolobEnk 186. ἢ τ. *die vier Weltgegenden*: NChonHi 584,23. JacBulg 70,31; 90,28.

ΤΕΤΡΑΚΛΥΣΤΟΣ *vierfach bewässert*: IgnDiacAd 34.

ΤΕΤΡΑΚΝΙΔΙΟΝ s. **ΤΕΤΑΡΤΟΚΝΙΔΙΟΝ**

ΤΕΤΡΑΚΟΓΧΟΣ *mit vier Apsiden*: τὸν δὲ -ον (sc. δόμον) τοῦ ἀποστόλου Παύλου TheophCont 450,8.— Vgl. τετρακογχώματα TLG, Dem.

ΤΕΤΡΑΚΟΝΤΙΑΣ, **ἢ** *die Zahl vierzig*: EuangSem II 553 (a.1295).

ΤΕΤΡΑΚΟΡΥΦΟΣ *mit vier Wipfeln*: δένδρον HorSin 27,19.— L.

ΤΕΤΡΑΚΟΡΩΝΟΣ *viermal so alt wie eine Krähe*: Opp., Cyneg. 2,292 (Papathomop.). EutekOpp 195,19.— LS, TLG.

ΤΕΤΡΑΚΟΣΙΑΚΙΣ *vierhundertmal*: ProclRP II 39,11. Jo. Pedias., Geom. 19,19 (Friedlein). -σάκx ProclRP II 39,6.

ΤΕΤΡΑΚΟΣΙΟΣΤΟΕΝΕΝΗΚΟΣΤΟΕΚΤΟΣ *vierhundertsechsunneunzigster*: PsElias 8,18 (p.2).

ΤΕΤΡΑΚΟΣΙΟΣΤΟΠΛΑΣΙΟΣ *vierhundertfach*: Asclep., CAG VI 2,279,21.

ΤΕΤΡΑΚΟΣΤΟΣ *vierzigster*: JoScyl 384,29. (= τετρακοσιοστός per haplographiam) *vierhundertster*: TzetzHist XIII 93.— LS.

ΤΕΤΡΑΚΟΥΛΟΝ, **ΤΟ** *vierbeiniger Rost* ? -λα εἰς τὰ σφόνια DeCerTM 229,156; cf. 283 (= τετράκωλα).— Vgl. κουλέθρα AndrArch s.v. κῶλον.

ΤΕΤΡΑΚΟΥΡΟΝ, **ΤΟ** eine Pflanze: DaremNot 161.

ΤΕΤΡΑΚΡΟΥΝΟΣ *aus vier Quellen bestehend*: πυκτίς (de evangeliis) Libad 120,27.

ΤΕΤΡΑΚΤΑΔΗΣ, **ὁ** *Steinmetz, Bildhauer*: τέχνη τῶν τετρακταδῶν AASS Nov III 766E.775E.

ΤΕΤΡΑΚΤΑΡΙΟΣ, **ὁ** (= lat. quadratarius) *Steinmetz, Bildhauer*: AASS Nov III 771C.774F.776C.

ΤΕΤΡΑΚΤΗΝΑ, **ΤΑ** *Quadrige, Viergespann*: AASS Nov III 766E.

ΤΕΤΡΑΚΤΙΚΟΣ (= lat. quadratarius) *Steinmetz-, Bildhauer-*: τέχνη AASS Nov III 768B.

ΤΕΤΡΑΚΤΙΝΟΠΥΡΣΕΥΤΟΣ *mit vier Strahlen leuchtend*: σταυρός Bartholomaios Kutlumusanos, Ὁρολόγιον τὸ μέγα (Venedig 1895) 504 = Athena 54 (1950) 217.— Athena 78 (1980-2) 30.

ΤΕΤΡΑΚΥΚΛΟΣ *in vier Kreisen*: βρόχος Oribas XLVIII 13 tit. κόσμος PselPoem 7,201.— (LS).

ΤΕΤΡΑΚΥΩΝ *mit vier Hundegesichtern*: Ἐκάτη POxy LXVIII 4672,10 (s.III/IV). ZPE 145 (2003) 35 (s.V/VI).

ΤΕΤΡΑΚΩΛΙΑ, **ἡ** *Viergliedrigkeit*: tetracolian Gramm. Lat. VI 178,31 (Keil).

ΤΕΤΡΑΛΑΓΥΝΟΣ *vier lägynoi umfassend* (= ca. 13 l): κελλάριον DiethLese I 176 (s.III).

ΤΕΤΡΑΛΑΣΣΟΝ, **ΤΟ** ein Gewand: POxy LVI 3860,21 (s.IV).— LS; vgl. δίλασσον DGE.

ΤΕΤΡΑΛΕΚΤΑ, **ΤΑ** *aus vier Strophen bestehende Hymnen*: DeCerV II 93,11.17; 97,5; 100,14. DeCerTM 33,232.

ΤΕΤΡΑΛΙΖΩΜΑ, **ΤΟ** *viermal gewundener Gürtel* ? PapMag IV 589 (s.IV).

ΤΕΤΡΑΛΙΘΟΣ *mit vier Edelsteinen*: τῶν ἀρετῶν λυμβίς KalHym 7 α' 5. ἀρετῆ DithyrTheoph 619,42.— KumN.

ΤΕΤΡΑΛΙΤΡΟΣ *vier λίτραι (Pfund) fassend*: σκεῦος HalkMart 82.— LSSup, KumN.

ΤΕΤΡΑΛΟΓΙΑ, **ἡ** *Gruppe von vier (platonischen) Dialogen*: AnonPlat 24,3.20; 25,1.3.— LS, TLG, Tgl, Stam.

ΤΕΤΡΑΛΟΦΟΣ *mit vier Büschen*: περικεφαλαία ScholArK I 1B,135,1082c.— Dem (= F. Passow, Handwörterbuch d. griech. Sprache. Leipzig 1841: Paraphr. II. 11,41); vgl. -φον LexOik.

ΤΕΤΡΑΜΕΡΕΙΑ, **ἡ** *Verteilung, Bestehen aus vier Teilen*: TzetzHist III 344. AnHier V 182,26. BSI 33 (1972) 36 (Jo. Camat.). MarkKod 124,24; 128, nr.111,21. Balsam II 1024A.— TLG; LS, CodAstrXII, Stam -μερία.

ΤΕΤΡΑΜΕΡΕΩ *in vier Teile gliedern*: φιλοσοφίαν Alchim 291,1.4.

ΤΕΤΡΑΜΕΡΙΣΤΟΣ *viertgeteilt*: κλίμα MillRecII 597D (Mang. Prod.).

τετραμερόθεν *von vier Seiten*: DelStyl 209,3. Glykas 478,7. Trinch 278 (a.1182).— ByzIllias -έροθεν.

τετραμερόομαι *auf vier aufgeteilt werden*: -ροθέν τὸ σύνορον Trinch 278 (a.1182).

τετραμερός ? *vierteilig*: τῷ -μερῶ (an recte -μερεῖ ?) τῶν ἑαυτοῦ αἰσθητηρίων PassDion 56, 31.— LS -οῆς, LexPont τετράμερα; s. ἰσόμερος.

τετραμερῶς *in vier Teile*: Rom 63 ζ 6. *an vier Seiten*: Theoph II 27,8. SullSieve 34,6; 37,9. VLuca 344. KamAst 2324, Trinch 283 (a.1182) etc.— LS, TLG, Tgl, Car, Mandel II.

τετραμηνάιος *von vier Monaten, viermonatig*: SymSerm 139. VAndR 219. SynaxCpl 815,26. HalkChrys III 63; V 66. VBasS III 23,6. PhilMon 41. TzetzHistV 574.577-8.— TLG; LS, LSSup, Tgl, Stam -νιαῖος.

τετραμηνία, ἡ *Zeitraum von vier Monaten*: Bas B 3838,1.— KumN, Stam.

τετραμήνιος *vier Monate alt*: βρέφη TestMed III 243,103.— LS.

τετραμιθέα, ἡ *eine Pflanze: αἴγειρος τετραμιθέα κοκοροφιθαία* DelAn II 304,9.— Vgl. τετράμυθος Heldreich 24, τετράμυθος 110.

τετραμοδιαῖος *von vier Mόδιον*: χωράφιον ALavra 86,19 (a.1290-1300).

τετραμόδιον, τό *vier Mόδιον*: GeomFisc 178,7. eine Naturalabgabe: ABatop 10,41 (a.1080).— L.

τετραμοιρία, ἡ *vierter Teil*: VBasS V 8,11. *Abgabe eines Viertels*: SchreinProst 209,20. ABatop 102,121 (a.1349); 109,14 (a.1356).— (LS).

τετραμοιριαῖος *in vier Grad geteilt*: ἀστρολάβος Theod. Meliteniotes, Tribiblos Astron. I 12,75.82 (p.218,220, ed. Leurquin 1990).

τετραμοριάρχης, ὁ *Regent des vierten Quadranten*: Astrol 372,52.— S. τεταρτημοριαρχέω/-χία.

τετραμορφία, ἡ *vierfache Gestalt*: MSyncArch 1533 E.— Vgl. τετράμορφος LS, L, TLG, Tgl.

τετράμουλον, τό *von vier Maultieren gezogener Wagen*: BZ 2 (1893) 535 = Sznol 337.

τετράμυξος *mit vier Dochten*: λύχνος P. Sijpestein, The Wisconsin Papyri (Leiden 1967) 30 col II,12 (s.III).

τετράμυχος *mit vier Winkeln*: MystStoich 144,8.

τετράμφοδον, τό *Kreuzweg*: Marc. Diac., V. Porph. Gaz. 59,2 (Grégoire-Kugener).— LS.

τετράμων ? -άμωνος Suda τ 397.

τετράναξ, ὁ *Herrscher über die vier Himmelsrichtungen*: ProdEid III 17.— Kum, Dem.

τετράνσιτον, τό *vierfache Getreideration*: ScriptMax 207,138.— DucLat; τετράσ. Tgl.

τετράντον, τό *Viereck*: VThSyk 52,11.— Vgl. τετραντίας, τετράς LS.

τετρανωμένως *ganz klar*: VThSyk 167,66. Niceph Ref 72,17.— L.

τετραξεστιαῖος *vier ξέσται enthaltend* (= 4 sextarii; ca. 2 l): JoPhilCAG XVII 506,9. οἴνου κάδοι PMasp III 67314,13 (a.569/70).— WöPapSup I 431, II 318; RBLG, RBLGSup.

τετραξηκοστός (= τετρακαεξηκοστός) *vierundsechzigster*: SB XVI 12493 col.IV 3.11 etc. (s.III).— WöPapSup I, PapInfo; τετραεξηκοστόν LS.

τετραόβολον, τό *vier Obolen* (als Gewicht): καρποβαλάμου Aët XI 573. PsHerod 204.— LS, Tgl τετρώβ.

τετραοδεία, ἡ *Kreuzweg*: Dmit II 118.— LS, Stam -δία.

τετραόδιον, τό *Kreuzweg*: τριοδίος, ἢ τετραδίος (sic falso) ScholOpp Hal. 3,502.— LS, Stam.

τετραόδος, ἡ *Kreuzweg*: TestAbr S.96 I 2.— LS.

τετραόθεν *von vier Seiten*: GeomFisc 116, 7.

τετραοῖδιος *von vier Noten*: Pollux IV 65.— LS.

τετραόροφος *vierstöckig*: οἰκία Stephanit 234,1. ὀμίγλη AlexandergedA 5410.— Vgl. τετρώροφος LS, TLG.

τετράορτος *des viertägigen Festes* ? τὸν -ον ἐκείνον [...] NikMesBer 8,35.— S. δωδεκάορτον.

τετραούγγιος *vier Unzen schwer*: κηρία TypKechar 106,1602. id. TypPant 39,170.180. λαμπάδες DelTyp 127,11.

τετραούγγιον, τό (= lat. triens „4/12“) *ein Drittel* (des Besitzes): ChronPasch 489,8. Zepos I 42 (a.776-80); II 171 app. 188 β'. LeoNovT 36,47. Bas A 811,12 etc. -γγιον Bas A 2278,20.25. id. Peira XLI 22.— LS, LSSup, TLG.

τετράπαγος *viereckig*: κατάχυτον MM III 51 (a.1201).

τετραπάσσαλος, ὁ *Gestell aus vier Pfählen*: CarNot IV 180,20sq.

τετραπέδικος *viereckig*: DeAdmImp 29,247.— LS, L -κόν/-κός.

τετραπέδιλος *mit vier Hufeisen*: ἵππος Achmet 111,22 (v.l. -ουλος).

τετραπέλεθρος s. τετράπλεθρος

τετράπεμπος (*von vier Fünfteln*): λόγοι PachQuad 25,4; μέρη 55,17.

τετραπετραῖος *aus vier Steinen bestehend*: λίθος AIV 10,52 (a.996).

τετραπιάλος, ὁ ? ein chirurgisches Instrument: Hermes 38 (1903) 283 = BliqSurg 197,203 (= τετραπιαζός Severi iatrosoph. de clysteribus, ed. Dietz [Königsberg 1836] 48,7).

τετραπλάζω *vervierfachen*: KamAst 1662. JoApokEpigr 16,5. AlygOkt 229,f.31v.

τετραπλασιάζω *vervierfachen*: PG 59,604,23 (Severianus). ProclParm 623,6. AsclepNicom I ογκ' 7 (p.48). Mathem 5,8.— LS (pass.), TLG, Stam.

τετραπλασιασμός, ὁ *Vervierfachung*: AsclepNicom I ογκ' 9 (p.48). Bas A 3088,19; B 1490,31 etc. VBasS VI 24,16.— TLG, Stam.

τετραπλασιεπιδίτριτος *vier 2/3 mal so groß*: G. Giardina, Giovanni Filopono matematico (Catania 1999) 177,22 (p.174).

τετραπλασιεπίτριτος *vier 1/3 mal so groß*: AsclepNicom I ογκ' 6 (p.52). BoissAn IV 420.— LS, TLG.

τετραπλασιεπιτριτάριτος *vier 3/4 mal so groß*: PachQuad 22,29.

τετραπλασιών *vierfach*: Galen XIII 813. JoChrysPG 55,572,60 etc.— LS, TLG, Tgl.

τετράπλεθρος *vier Plethren lang (= 400 Fuß)*: πλευρά Strabon XVII 1,37 (vol. IV 472,24 Radt). id. EustDion 390,27. πλάτος Periplus 134,21. EustOd I 265,45; -πλεθρον ... -πέλεθρον II 186,3.— LS, TLG; vgl. -π(ε)λεθρία LS.

τετράπλοκος *vierfach geflochten*: φράγελλα BinonMere 37,21. δέσας OdorSanz 63. σειρά LascDel 102,29.— (L), TLG.

τετραπλόομαι *mit vier multipliziert werden*: Heron V 6,12 (Heiberg). PaulAl 24,5. Theod. Cyrhh., PG 81,1225C. PapVar 94,12 (Tzetz).

τετραπλῶς *vierfach*: CorpGloss. NChonHi 289,72. Walz I 587,16 (Pach.).— LS, Stam.

τετράπλωσις, ἡ *Vervierfachung*: Bas B 1490, 22; 3311,4.

τετράπνοος *mit vier Nüstern*: ScholLyc 370,14.— Vgl. -πνης LS, TLG.

τετραπόδαρον, τό *Pferd mit vier (weißen) Füßen*: MunCopt 170,20 (cf. vers. arab.).

τετραποδηδόν *auf allen vieren*: ScholAesch I 44,27. ScholAr 244a13. Suda σ 600. τ 399.— LS, TLG, PhilWoch 57 (1937) 536, RBLG.

τετραπόδης *vier Fuß lang*: EtymGudSte 517,12; 569,4. ScholHes Op. 421 (p.274,13; Tzetz.).— (LS), TLG.

τετραποδητί *auf vier Füßen, auf allen vieren*: Suda τ 400.— LS, Tgl (vgl. auch -ιστί), TLG, Stam.

τετραποδίζω *auf allen vieren gehen, kriechen*: Hesych ε 915. David, CAG XVIII 2,13,5. EutekNik 76,8. *zusammenbinden, fesseln*: ScholArK III 1b,605d. TzetzAr III 1116,6.— LS, TLG, PhilWoch 57 (1937) 536, Hermon, Dem, Stam.

τετραπόδιον, τό *vierbeiniger Tisch*: GregMagn 179B. SynaxEverg I 58 etc. Dmit III 652. MR I 165-6. AXer 9A,17; B,25 (ca.1270-4).— L, TLG, Tgl.

τετράποδος *vierfüßig*: ζόδια CodAstr VII 113,6. ζῶον Origenes, De principiis IV 2,2,13 (p.696 Görgemanns-Karpp 1985). θηρίον PapMag I 118 (s.IV/V). (subst.) τὸ -ον *Vierfüßler, Arbeitstier*: POxy XIV 1638,5 (a.282). OrigPG 17,16B. Kyran II 40,11. *vierbeiniger Tisch*: Dmit III 693. TR 362.— LS, BauAl, TLG, Pap-Info, Tgl, Stam.

τετράπολος *viermal geflügt*: χθών SophrAn 9,18. *vierachsig*: ἀψίδες LeoHomA 41,286.— LS, LSSup; s. ἑπτάπολος (+ ἑπτάπολος TLG).

τετράπορτος *mit vier Eingängen (Torbögen)*: πύλη AnonHier 988A.

τετραπόρφυρος *seit vier Generationen im Purpur*: βασιλεία VTarasE 44,24.

τετράποσος *viermal so groß*: Walz VI 238,21.

τετραπόταμος *vierfach strömend*: κρήνη ThStudEp 406,36.

τετραπτέρυγος *mit vier Flügeln*: TheodOtv 132,6. Theod. Cyrhh., PG 81,825A. Glykas 55,10. SymOp 241D.— Tgl -υξ; Stam -πτέρυγος s.v. τετράπτερος.

τετράπυργος *mit vier Türmen*: ὄχημα AHG VII 174,149. TzetzMetrPind 27,4.— L; vgl. -πύργιος LS, TLG.

τετράπυρσος *vierfach flammend*: τῶν ἀποστόλων φάος TM 8 (1981) 31.

τετραρέα, ἡ (cf. mlat. quadraria ?) *Steinschleuder*: Theoph I 384,11 (-αίας v.l.). DeCerTM 225,117; 227,123 (-αίων cod.); 229,150. -ρέων τῶν πετρῶν LeoTactD 15,157. AnonObsid 48,3 (cf. p.104). MetAnna 103. -αία ProdGed LI inscr. id. NChonPar 218 (falso -εἶα). 372.672 = NChonMet 6,3,19; 10,3,14; 16,1,10). id. DietChon 326,5 v.l. NChonPar. -αῖα (sic recte?) Suda τ 402.— Duc; s. πετραρέα, τετράριον.

τετραρίθμιος *vierzählig*: μάστιγες AHG III 83,272.

τετραρίθμιος *vier an der Zahl, vierzählig, vierfach*: LaurHym 343. MartAmor 36,10 etc. GMon 30,1. SchöneApoll XII 3. AHG I 286,123 etc. KondakSin 571,20. TomadRom III σβ' 56. KonstRhodV 562 etc. Luzzi 161,197. Suda μ 63.— TLG, FollieriInitia IV 45.

τετραρίθμιος *vier an der Zahl*: AHG X 173, 277.

τετράριον, τό *Steinschleuder*: -ίων AnonObsid 56,8 (v.l. πετραρίων).— S. τετραρέα.

τετράροος *vierströmig*: ποταμοί Leont 11,46.— KumN -ροος.

τετράρριζος *mit vier Wurzeln (von Zähnen)*: TheophProt 178,7 = TheophProtG 179,24. -ο- LeoMed 40,25.— LS, RBLG.

τετράρουθος *aus vier Versfüßen bestehend*: ScholArK I 2,153,616a; II 2,94,585a. *im Rhyth-*

mus von vier (Tagen): μέτρον GermII 345,1.— LS; tetrarhythmus Saalfeld.

τετράρρυτος *vierfach strömend*: πηγή Euch-Barb 127,5. id. EuchCrypt 109,155,12. id. PapVar 195,29; 198,17. νοτίς AHG V 448,271.

τετράρατος *von vier ἀράβαι*: φοίνικος κόϊκας τετραράτους SB VI 9210,5 (s.II-III).— Vgl. -άρατον BuckPet 386.

τετραρχέω *Tetrarch sein*: EustDem 491,30. MalalT 169,97. VProph 159,7.— LS, TLG, BauAl (-αρχέω), Porikol.

τετραρχος, ὁ *Anführer von vier Mann*: Syl-Takt 35,1.8; 45,13 etc. *vierkantig*: λίθος Tzetz-Kamat 30.— (LS).

τετράσαρον s. **τετράσερον**

τετράσειρος *vierspännig*: ScholOd II 560, 31.— LS (Eust.), TLG.

τετρασέλιδον, τό *Handschrift mit vier Columnen*: REB 11 (1953) 33-34.— Stam -ος; s. πεντασέλιδον.

τετράσερον, τό (< lat. sera ?) ein Saal (mit vier Türen oder Schlössern ?) im Kaiserpalast: TheophContF III 42,25 cod. DeCerV I 115,15. DeCer I 561,15. τετράσαρον Sphr 126,24 (-σσ-υ.Ι.).— Tgl, KukKeim 61f.; (τετράσαρο Stam); s. σέρα.

τετρασικαίδεκα *vierzehn*: JoMaurEp 17,136.

τετρασκελος *vierbeinig*: γούψ PhotLexTh τ 157.— Vgl. -σκελής LS.

τετρασόλδιος *vier Solidi wert*: βούλλα χρυσή -ία DeCer I 686,15; 689,19.— S. τρισόλδιος.

τετρασπίθαμος *vier Spannen lang*: ἀσπίδες SylTact 31,2; 38,6. PetitNotre 119,15.

τετρασ(σ)άριον, τό (ein Gewicht von) *vier As*: ScriptMetr I 254,19; cf. II 220.— S. ἀσ-σάριον.

τετράσσαρον, τό (ein Gewicht von) *vier As*: καλείται δὲ ἢ οὐγγία τ. Ἰταλικόν ScriptMetr I 234,9 = Hippiatr I 442,18.— (LS), Tgl, RBLG.

τετραστάδιος *vier Stadien lang*: (δρόμος) Hesych τ 790. τὸ -ιον *Länge von vier Stadien*: Tzetz-II Prol 13. TzetzHist II 31; VI 290.— LS, TLG.

τετραστερόφωτος *von vier Sternen erleuchtet*: σταυρός FollieriInitia III 525.— S. ἀστερόφωτος.

τετράστεφοι, οἱ *die vier Gekrönten*: μαρτύριον τῶν ἁγίων -έφων μαρτύρων AASS Nov III 765F.

τετραστιχία, ἡ *vier Reihen*: ὀδόντων Ael-Prom 58,12. *Vierzeiler*: NEugPapadim 319 II.— LS, L; s. -στοιχία.

τετράστιχος *in vier Versen*: ἐπίγραμμα Marinus, Vita Procli 889 (Masullo). στίχος TzetzHist schol. XIII 490. ἔννοια EustDamCR 202,19. τὸ -ον *Vierzeiler*: SymHym 6 tit. ProdTetr 266 tit. ProdGregA 138 tit. ByzMusMet 261.— LS, L, TLG, Tgl, Stam; tetrastichos Saalfeld.

τετράστοιβος *aus vier Schichten (Tonkrügen) bestehend*: SchilMet 128,6; 131,32; cf. 164.

τετραστοιχιδής *vierreihig*: τὸ -δὲς τῶν παραγεγονότων Gregent I,494.— Vgl. στοιχηδόν LS.

τετραστοιχία, ἡ *vier Reihen*: Diodorus Sic. XVIII 27,5 (Goukowsky). ὀδόντων Aët XIII 271,10. -χία *vier Elemente*: NeophytProdr 450, 28.— LS; s. -στοιχία.

τετράστομος *mit vier Mündern (Öffnungen)*: πηγή AHG I 171,70; id. IV 711,136. ὠκεανός TzetzHist VIII 615. *aus vier Mündern*: τῶν Εὐαγγελίων νοτίς EriphCat 1328B. διὰ τῆς -όμου (sc. διδαχῆς) εὐαγγελιστῶν VLeoCat 1,56. *mit vier Schneiden*: μάχαιρα PselPoem 54,1292. σπάθη ProdGed LII d 3.— LS, L, TLG.

τετράστοος *von vier Säulenhallen umgeben*: κτίσμα Walz I 640,20.— LS, LSSup, TLG, OrL-Traul; L, TLG, ODB -στροφον.

τετράστροφος *vierstrophig*: μέλος ScholArK I 2,241,1111b.— LSSup, KumN (-ov); tetrastraphos Saalfeld.

τετρασυλλαβέω *viersilbig sein*: Herod II 692,6. GrammGr IV 2,95,9 etc. (Choerob.).— LS (Eust.), TLG.

τετρασυλλαβία, ἡ *Viersilbigkeit*: GrammGr IV 1,379,33 (Choerob.). CramOx III 326,3 (Tzetz.). EustII I 18,28. EustOd I 418,9 etc.— TLG; vgl. -σύλλαβος LS, Stam; tetrasyllabus Saalfeld.

τετρασύμπλεκτος *vierfach geflochten*: στέφος FollieriInitia IV 46.

τετρασύμφορος (an falso pro τετράμορφος ?) *vierseitig*: τὸ ἄγαλμα τοῦ Ἰανουαρίου μηνός Schol-SophAj 355,18.— Vgl. τετράμορφος LS, TLG; Ianus quadrifrons Blaise I.

τετρασύνδετος *aus vier Teilen zusammengesetzt*: βίβλος EuangSem II 470 (a.1289) = Euang-Chor 189,73.

τετρασύνθετος *vierfach zusammengesetzt*: γραμμὴ KonstRhodV 554; πινσοί 605.

τετρασυνθέτως *in vier Teilen, vierteilig*: Philes I 22,12.

τετράσφαιρος *mit vier Kuppeln*: νεός Elog-Athan 8,6.— Vgl. tetraspheric(al) OED.

τετρασχιδής *viergeteilt*: RegelFont (G. Torn.) 258,12. id. DiscXiph II 321 (G. Torn.). μονομέρεια JoSyrop 11,27.— LS -δῶς.

τετράσχλιοι *viertausend*: ἔτη PselPoem 55, 134.— Vgl. τετρακισχίλιοι LS; s. πεντάσχλιοι.

τετράσχοινος *von vier σχοῖνοι (= 240 Stadien)*: μέτρον PsZon 39,18 (f.l. pro τετραχοίνων).— LS.

τετρασώματος *mit vier Leibern*: κύνες GSynce 29,30.

τετρασωμία, ἡ *Legierung von vier Metallen*: StephAlPr 28,32. Alchim 15,6; 22,2, 23 etc.— LS, TLG, Tgl.